

Szerkesztőség:

Kazinczy-utca 1. szám, földszint, balra.

Bérmontellen leveleket csak ianeri kizárólag fogadjunk el.

Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Kazinczy-utca 1. szám, földszint, balra.

Hirdetéseik díjazás szerint.

Egyes szám 5 kr. ünnep- és vásárnap után: szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz borsára:

Egész évre	12 ft.
Fél évre	6 ft.
Negyed évre	3 ft.
Egy hónapra	1 ft.

Videkre postán küldve:

Egész évre	14 ft. — kr.
Fél évre	7 ft. — kr.
Negyed évre	3 ft. 50 kr.
Egy hónapra	1 ft. 20 kr.

Hirdetéseik helyben ártandók.

Ehező iskolás gyermekek.

Arad, november 8.

Meleg rokonszenv és lelkesedéssel nézzük a legújabb humanus mozgalmat, azt a nemes törekvést, mely „Gyermekeink” című tömörítő a fővárosban s célja az ehhező iskolás gyermekeknek megadni azt a nélkülözhetetlenül szükséges táplálékot, mely nélkül a mechanizmusnak egészségesen fejlődnie lehetetlen.

És érdeklődésünk még szűkebb, még intenzívebb mederbe szorult, miután városunk nemes és nívós magaslátán álló iskolásképe mult hó 27-én tartott gyűlésén Boros Vida indítványára elhatározta, hogy legelőbb is pontos statisztikát kér az osztálytanítóktól az ehhező gyermekekről és a mennyiben azok élelmisése budgetje keretében fedezhető, egyedül, — a mennyiben pedig ez nem lenne lehetséges, szintén társadalmi mozgalmat indít meg, hogy a társadalom eme legszerencsétlenebb gyámoltalanjai a nyomor ne az iskolában tanulják megismerni és szenvedni.

A civilizáció tovább terjedésével a társadalom egyre több érzéket mutat felkutatni a helyet hol a jótékonyabb eredményeket érheti el. Nálunk mindössze, hogy pár hónapja, mióta a közvélemény és közege a sajtó e nemes eszmével foglalkozik. Importált eszme, de oly helyről, mely világjárósi helyzeténél fogva, előbb adott messze elhangzó fájó hangot s hol az emberbarátok szívét hamarabb rezgettette meg: Bécsben.

Ott már néhány éve, hogy a humanismus munkaprogramjába vette az ehhező gyermekek ügyét, noha, megvalljuk, hogy nem azon alakban, mint a hogy a fővárosi „Gyermekeink” tenni akarja, hol a tegnapielőtti alakuló gyűlésen épen az elnöki megnyitó-beszédben hangzott el az: hogy itt nem a társadalmi pillantási fellendülése csöszlött, hanem a nyomor folytonos

sága, egy állandó és csupán ennek megszüntetésére működő egyesület alakítását involválja.

A jelzett alakuló gyűlés nagyon halvány fogalmat nyújt a főváros humanus érzéseiről. Mondjuk ki, hogy az egyesület alakulásánál ijesztően kevés volt a résztvevő. Különösen azok, kik nemükkel és érzőbb szívükkel fogva az eszme lelkesebb harcosai leendettek: a magyar nők, voltak feltűnő gyéren képviselve.

Nem hisszük, hogy a fővárosban csak ilyen kis töbört lehetne összehozni az emberbarátokból.

S egyáltalában nem is erre gondolunk.

De teljesen osztjuk egy fővárosi lapársunk ama nézetét, hogy ma bizonyos gyanusodással a megrendült bizalommal nézzük egy-egy egyesület alakítását. Vértünkben van az egyetemes és a társadalom amaz osztálya, mely őrül és kalapácsa egy-egy körkérésnek, oly sok felől var igénybe véve a nagy számú társulat és egyetemen, hogy azt a tagadhatlan húzódozást, melyet ez utjabbi egyesület alakításánál is tapasztaltunk, majdnem érteni és menteni lehet.

E helyett, mint ezt Bécsben is tették talán lehetne a kérését másnék is realizálni. Ott, ugyszólván egy hírlapi felszólalás teremtette meg a forrást, mely az ehhező gyermekek segélyezését és részben megmentését, lehetővé teszi. Hírlapok gyűjtései hozták össze a tökést s erre csupán az emberbarátok szíves örömeit áldozott fillére, nem egyszerűen ideje is kívántatott, a mi az ilyen egyetemesekkel jár.

Mi másként csináljuk. Gyűjtőleveket körözünk, tagokat toborzunk, alakulunk, bizottságot küldünk ki, szóval hosszadalmaszkodunk, a helyett, hogy a mint a küszöbön álló nyomor követelné, nyomban az emberbarátok vagy a leendő „Gyermekeink”-ok jószívűségére appellálnánk.

Nem akarunk félre értetni. Végre

is előtűnik másodrendű a mód, fő az eszme. S egyáltalában nem akarjuk kicsinyelni azok törekvést, kik a társadalmat e hosszadalmasabb módon allamirozzák.

A magyar társadalom lelkesedésétől, azon éberségtől, melylyel eddig mindig felkarolta a nemes célú törekvéseket, sokat várunk. Akár így, akár úgy, bizunk abban, hogy egy fővárosban, mint a provincia mind azon helyein, hol ehhező iskolás gyermekek vannak, ezek szenvedését mérsekélni, megszüntetni fogja ama mozgalom, mit a fővárosban a „Gyermekeink”, vidéken esetleg az egyes iskolásoké, indítanak meg ezen istápolást követelő ügyben.

A mi pedig a mi ehhező iskolás gyermekeinket illeti, egyelőre elégnél találjuk azon határozatot, hogy az iskolások a saját pénztárából fogja azok számára a szükséges meleg ételt beszerezni. Végre is még nem birunk a világjáróskor azon ismérvel, hogy éhhalállal veszzenek közöttünk az emberek; külvárosainkban is az általános jólét mellett csak itt-ott van egy-egy jésztő külseje a nyomornak. Hogy ez így van, igazolható azzal, miszerint az évenként a város szegénygyerekeinek gyűjtött 4—6 száz forint még mindig elég volt arra, hogy számukra a ruha- és lábbelieket megvehessük, illetőleg, hogy azzal minden szegény gyermeket elláthassunk.

Magyar fegyver- és löszergyár.

A magyar kormány a bécsi Unióbankhoz intézett leiratában készséget fejezte ki, hogy egy az Unióbank által Budapestben felállítandó magyar fegyvergyárat átengedje 200.000 ianellőfegyver megrendelését. A magyar kormány felszólítja az Unióbankot, tegyen ajánlatokat a megrendelésre vonatkozó szerződés megkötését és az állandó löszerszállítást illetőleg. A gyárnak „Magyar fegyver- és löszergyár” volna neve és 1890-ben kezdené meg működését. A részint a közös badeeregnek, részint a honvédeknek szánt

magamnak, kiáltam. Lehet, hogy ez a hang kissé vad, talán sértő is volt, de igazán nem tudtam magamon uralkodni. Beesapam magam után az ajtót s dühösen távoztam hazulról. Mikor este már kiengesztelődve vissz tértem most szobájába volt zárkózva s az esztalit egyedül kellett elköltenem. Még ma sem látam, és mondhatom, hogy ez az ő dacossága még jobban fokozza haragomat. Még ő neki áll fejlebb azért, hogy engem tönkretett.

— No már barátom, jegyzem meg Emil elbeszélésére, már megint tulzol. Egy férjnek el kell az ilyesmit tűnie!

— De én nemcsak férj, hanem gépész-mérnök is vagyok!

— Már pedig én azt mondom, hogy az utóbbinak ki kell békülni az előbbivel. Csak nem fogod egy kis szivarhamuért feldulni család boldogságodat.

— Hiszen ha csak szivarhamu volna, de a gőzgép, a gőzgép!

— A gőzgépet felállíthatod holnap is, talán még jobban, mintha tegnapi sikerül, de a feleség után hiába sírsz, ha egyszer elhagyott.

Es aztán kezdtem puhítani mindeneképen. Végre nagy nehezen rábírtam, hogy belássa, hogy nem neki kell megbocsátani, de ő szorul bocsánatra Florától indulatossága miatt.

Es aztán kapacitáltam arra is, hogy eljött velem hazra.

Flóra hidegen fogadott.

Nem is képzelt, hogy Emil előttem elbeszélte a történeteket s annyival nagyobb volt meglepetése, midőn mosolygva kértem:

— Hát eltakarította-e már nagysád a szivarhamut?

— Hát én is tudja már?

— De remélem most már a harag is eltűnt szívéből?

Flóra mit sem felelt, s én ekkor bosszú beszédbe fogtam, mindeneképen igyekezve azon, hogy a nő engesztelésére bírjam, bárhol is erősítette ő, hogy férjének bűne annál borzasztóbb, mert a szoba éppen tegnap lett ujonnan beeresztve. Időközben magam is szivarra gyújtottam s végtelenül örültem, midőn láttam, hogy a fiatal asszony

figyervek két év alatt 1891. év végéig szállítandók. Loeve Lajos berlini és Greenwood leedszi gépészekék kötelezték magukat, hogy a gyarat teljes gépészeti berendezésével 1889. végéig felállítják és iskolázott munkásokról is gondoskodnak. Lowe egy szakutántélt nyert meg igazgatól. Az igazgató-ságba Magyarország kiváló személyiségei fogtak meghívni. A részvénnyel 2 és fél millió ftrra van előirányozva.

Külföldi lapok külügyi exposéinkról. A magyar delegáció külügyi albizottságának szombati tárgyalásai, bizonyára az európai sajtó külügyekre vonatkozó megbeszéléseinek jó sokáig kiinduló pontját fogják képezni. Menten minden elbizakodottságtól, csak elismert tényt constatálunk, hogy mint már évek óta, úgy az idén is a magyar delegációban a külügyi kérdések oly beható és érdemleges tárgyalásban részesültek, melynél különbet az angol parlament története sem mutathat fel. A külföldi sajtó visszhangjairól még csak hezagos tudomásunk van, de talán nem épen véletlen, hogy a legelső — s tegyük hozzá — örvendetes visszhang Olaszország fővárosából, Rómából jött. Crispi olasz miniszterelnöknek organuma, a „Riforma” oda nyilatkozik, hogy Kálnoky gróf kijelentéseit a szerencsés helyzet örvendetes megerősítésének tekinti. E kijelentés baráti hangját nemhogy csökkentené, sőt ellenkezőleg emeli a „Riforma” ama megjegyzése, hogy e helyzet létrehozásán Ausztria-Magyarország barátai is közreműködtek. Nem a rivalitás, hanem a jogos öntudat önelégült hangja ez. De Ausztria-Magyarország barátai — ugymond Crispi organuma — nemcsak közreműködtek az örvendetes helyzet létrehozásán, hanem készek azt feun is tartani.

Az angol sajtó előttünk fekvő nyilatkozatai, szintén a legrokonszenvesebben emlékeznék meg a szombati külügyi vitáról; különösen kedvezően fogadják Kálnoky gróf ama kijelentését, melylyel az osztrák-magyar külpolitika és az angol politikai céljainak harmonizására utalt. Az a mozgalom, melyet egy idő óta Salisbury organuma, a „Morning Post” vezet, s mely oda irányul, hogy Anglia határozottan és szembetűnően állást

engedni kezd. Annál nagyobb hévvel folytatam. Egyzserre azonban Flóra hirtelen felugrott s haragtól szikrázó szemekkel nézett végig rajtuk, a kik már előre mosolyogtunk a beküles örömeire. Ugy látszik ő e mosolyt félremagyarázta, mert a szobából kirohanva e szavakat kiáltá vissza:

— Azért sem. Nem békülök...
— De asszonyom...
— Flóra...

— Nem, majd zokogástól elfojtódó hangon mondá, — azért jöttek, hogy guanyoljanak és újra becsapjanak.

Ezzel ott hagyott magunkra. Mi bámulva néztünk össze, és sokáig nem tudtuk megérteni, hogy mi okozta Flóra hirtelen és érthetetlen haragját. Egyzserre csak Emil megállt az asztal előtt s mintegy remáto tekintettel szegezte szeméit a földre.

Oda néztem.

Ott feküdt most már — az én szivarom hamuja is.

Mercutio.

A milliókért.

[49. Folyt.] (Franczia regény.)

— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: Sz. J. —

XLVI.

Jaquard ur, ki mint tudjuk nagyon kedvelte a fiatal embert, dicserőleg nyilatkozott róla. Azután elkezdett az ügynek Darvil sajtósági életviszonyaira áttérni, de nem tudhatott meg semmit sem, mert Jacquard nyilván maga sem tudott tudott többet mint a világ. Dubois ur végre nyíltan azon kérdést kockáztatta, vajjon ki látta el azelőtt az árvaságra jutott művészt pénzzel, mire Jacquard hasonló nyíltsággal felelt: „Tisztelt uram, ez ügyben nem mondhatok többet, minthogy Darvil urnak éveken át minden negyedevelejen igen szép összeg pénzt fizettem ki, de hogy kitől származik az összeg, azt nem szabad megmondanom, mert becsületiszavat adtam, hogy arról hallgatni fogok!”

„Akkor jegyzd ur, nem is akarom tovább faggatni,” mondá Dubois ur udvariasan, noha ez csak Darvil ur előnyére válna, ha meg tudhatnánk az illetőnek nevét.

„Hm, hm,” kezdé Jacquard azt meg nem akarnám, hogy hallgatósam Darvil kárát okozza. Megteszem még azt is, hogy majd valakivel beszélék ez ügyben és ha szavam

foglalnak a hármas békeszövetség mellett eredményesnek igérkezik. Különben még csak pár nap választ el bennünket a londoni lord-majornovember 9-ki lakomájától, a melyen Salisbury lord nagy beszédet fog mondani a akkor valószínűleg alkalmunk lesz a leg hivottabb oldalról megtudni, mennyiben kész Anglia résztvenni a hármas szövetségnek a békére és a balkánfélszigeti népek önállósítására szolgáló törekvéseiben. — Oroszországról csak a félhivatalos „Journal de St.-Petersburg” nyilatkozatait ismerjük, de már ebből is kiviláglik, hogy Kálnoky grófnak a bolgár kérését illetőleg tett jelentései, a nagyon fájdalmasan bontják meg az orosz közvéleményben eddig mesterségesen táplált illúsiókat.

Az igazságügyminiszterium programja.

Az igazságügyminiszteriumnak általunk is közzét munkaprogramjáról, a „Magyar igazságügy” cz. jogtudományi folyóirat, utolsó füzetében többi között ezeket mondja: „Míg az ezen programban ígért teendők legalább részben megvalósulnak, a közlemlényre csak annyit jegyzünk meg, hogy az a realitás jellegét viseli magán. Az igazságügyminiszterium működése iránt érdeklődő sajtókörök, egy kis utánjárásal e felismerés nélkül is tudhatják, hogy az abban felsorolt munkálatok csakugyan fogantatva vannak vége és nagyrészt csakugyan az előkészítés ama haladott stádiumában vannak. A komoly munka ezen első eredményeihez teljesen méltó azon egyszerű, phrasist nélküli hang, mely a közlemlényben fellálítható. Nagyonbízva a törvényhozó testületének fogmulni, hogy az igazságügyi kormány igyekezte sikeres is legyen; nemcsak úgy értjük ezt, hogy az előterjesztendő javaslatok mi szaporabb tárgyalásról gondoskodják, hanem azon irányban is, hogy a reformokkal járó költségek megszavazásában se legyen túlságosan szűkmarku. A sajtókörök hangulatát ismerve, mondhatjuk, hogy a közönség bizalommal van Fabiny ur iránt és sikereket vár tőle. Ohajjuk, hogy az eredmények meg is feleljenek kétségtelen buzgalomnak.

A horvát tartománygyűlés hétfőn tartotta első ülését, melyen Horvát elnök jelentést tett a feliratú nyilatkozat. A tartománygyűlés elnöke és alelnöke őfelsége október 22-én ünnepi és kihallgatáson fogadta. A feliratú nyilatkozat, Horvát elnök a következő beszédet intézte őfelségéhez:

Császári és apostoli királyi Felseg! Legkegyelmesebb királyunk és urunk! Horvát, Szlavon- és Dalmácia tartománygyűléseinek elnöke és alelnöke teljesen nyújtja át Felsegnek a tartománygyűlés legálázatosabb feliratát, mint a tartománygyűlés által képviselt

alól fel leszek mentve, akkor önnök meg fogok mondani mindent, a mit csak tudok!

Dubois ezután elbucszott azon örömtelt érzettel, hogy nemcsak a kifogya nyomozni e titkos jövevő kiletét. Már többször azon gondolat támadt, hogy Varreux gróf szinte öszszétegné az ő dolgot. Az ügynek azért is, minthet elhagyá a jegyzőt, azon utcában ment, hol Varreux gróf baba állott és belápett ott egy ezukaszda, melynek ablakából épen a gróf háát s így a ki s bejárókat lehetett megfigyelni. Szokott ügyességével sikerült is az ablakhoz jutni és az ott levő asztalnál látszólag a legnagyobb nyugalommal szörpölte kávéját. Így telhetett el egy óra, midőn Dubois legnagyobb öröme csakugyan Jacquardot pillantotta meg, ki Varreux gróf házában ment, honnan körülbelül egy jó negyedóra múlva ismét kijött. Most Dubois már egy percig sem kételkedett azon, hogy senki más mint a gróf megbízására fizette ki Jacquard Darvil Emilnek az évi juttatást. Elég tapasztalattal és emberismerettel bírván, az egyes adatokat egymáshoz sorozni, végre is azon meggyőződésre jutott, hogy Darvil Emil csakugyan a Taylor Jenny nevet keresett fia. Azonban véleményét Taylorról nem közölte, nehogy benne oly reményeket szitson, melyek esetleg valótlannak bizonyulhatnának be. Allatomban és fardhatlan szorgalommal folytatta nyomozásait, míg néhány nappal később Darvil inasától, Baptiste-től hírt vett annak, hogy gazdája nyom nélkül eltűnt.

Midőn az ügynek e hír hallatára távozt a művész lakásából és utközben gondolatokba mélyedve, eltölte magát ez eset kiderítésére, véletlenül a jegyzővel találkozott.

Az ügynek egyenesen Jacquard felé ment és udvariasan alakját emelve, mondá: „Uram, ön nem akarta megszegni becsület-ásvát és azért tisztelem is ont; csakugyan itt sokkal fontosabb ügy forog kérdésben semhogy titka kinyomozására ne tartottam volna szükségesnek mindent elkövetni. Ezért jegyző ur, bocsásson meg. Most már tudom, hogy Darvil Emil Varreux gróf segélyezte és pedig kegyed közvetítésével.

„Arról nem tudok semmit, Dubois ur”, válaszolá a jegyző színellet nyugodtsággal, noha az ügynekkel tapasztalatlanab is észrevehette, mennyire volt lehangolva Dubois kérése folytán.

Jaquard ur, tovább is megmarad hallgatagságban, míg akkor is, ha azt mondott önnök, hogy Darvil Emil, kinek lakásából ép most jövk, nyom nélkül eltűnt?”

„Eltűnt! Ki mondta azt önnök?” kérdé Jacquard ijedten.

Az „ARADIKÖZLÖNY” tárczája.

(November 9.)

A szivarhamu.

(A házasságtörés.)

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. —

Tagadhatatlan, és a férfiak egész legiója által behíányozható tény az, hogy a házasság életben jelentéktelen apróságok sokszor nagyobb bajt okoznak, mint azok az események, a melyek akár tragodiasakba mehetnének.

Egy a férfi akarata ellenére is viselt szürke struccotoll nagyobb elhidegült idezhet elő, mint a legborzasztóbb divatárusi contó, egy kis az ujonnan beeresztett szoba parkettájára leejtett szivarhamu több könybe kerülhet, mint a legkacérabb vetélytársán.

Lenkei Emil, a kit másfél év óta neveznek a gyönyörű Erdei Flóra férjének, kétségbeesett arccal rohant be hozzám. Tudtam ugyan, hogy sajátos természeténél fogva mindent nagyítani szokott, de most dult arcvonásai, és izgatottságától remegő hangja mégis azt sejtették veleni, hogy valami komoly baj érthette.

Letette a kalapját, perczekig szótlanul járt fel s alá a szobában majd elöttem megállva így kiáltott fel:

— Hát nem irtózatosszony az én feleségem?

A kérdés természetesen meglepett, mert én Florát rendkívül szeretetreméltónak találok. Emil pedig, hogy a helyzet komoly voltáról még jobban meggyőződn, tovább szó-nokolt.

— Ha így megy, válnunk kell!

— Meg vagy bolondulva?

— Akkor volnék bolond, ha tovább is tőrném ezt az állapotot.

— De hát mit csinált az a szegény asszony?

— Szegény? — Mit szóljak akkor én. A kinek ez az asszony egész jövőjét, minden reményét tönkre tette.

Emil szavai kezdtek kíváncsivá tenni, bár sejtettem, hogy ismét valami apró ezivódásból csinál cause celebre-t.

— Beszélj hát...

— Halld. Tegnapi ebéd után a jól beöltött szobában szivarra gyujtva, kényelmesen végig nyújtóztam pamlagomon, míg feleségem a kályha melletti karoszekében ült és harisnyát kötött. A gomolygó füstkarikák gondolkozásra esbították, a mire annál jobb alkalom volt, mert az ebédnél túlságos keménynek tapasztalt rostélyos miatt Florával összekozoztunk s még továbbra is hadi labon maradtunk. Tudod hogy évek óta kedvezem eszmém egy új szerkezetű gőzgép felállítása s minden szabad időmet arra fordítom, hogy tervemben lassan előre haladjak. Hosszu fáradság, sok kísérlet és még több fejtörés után végre oda jutottam, hogy már csak annak a kifundálására volt szükség, hogy hova helyezzem azt a csapot, melylyel a gépet szükség esetén rögtön megállíthatnám. Az igaz, hogy ez volt a feladat legnehezebb része. Az említett delután is ezem törtém a fejemet. Képzetelemben lerajzoltam magamnak az egész gépet s kerestem a helyet és módot, a hol és a hogy ez a csap elhelyezhető volna, mert e nélkül az egész terv dugába dől s a gőzgép nem ér semmit. Megpróbáltam mindenféle összeköttetést, talán ezt, talán amazt a kerestet hozom velem kapcsolatba... odatezetem a kúrtól mellé... igen, igen így jó lesz... már szinte láttam mozogni a kerékeket és füstolni a kéményt, még csak egy befajozó gondolat kell, egy új cső és a munka készen... és képzeld barátom, midőn a diadalhoz, álmaim megvalósításához, a hírnévhez és vagyonhoz ily közel vagyok, s már csaknem megvan a végös eszme is, e pilanatban egy igazán velőtrázó kiáltás rászólt fel gondolataimból:

— A hamu a földre esett!

— Ha, ha!

— Na nevers barátom, olytatá Emil, ez nagyon komoly dolog; a gőzgépnek vége volt.

s midőn nagy nehezen ismét magamhoz tértem, sehogy sem tudtam más rátalálni, hogy hova is kell tulajdonképpen az a csap. A kép szétfoszlott előttem s nem csodálkozhatsz azon, hogy a szegény gőzgép romjain megsemmisült reményeim láttára nemcsakély bosszúságot éreztem.

— Na már Flóra, az ilyent kikérem

viselt nép határaitán hűségének és bódolatának kifejezését és mint a népképviselő és Felségkedő kormány közti teljes egyetértés bizonyítékát. Az isten oltalmazza és tartsa meg Felségkedet.

E beszédre ő fellege a következőképpen válaszolt: Örömmel fogadom a feliratot és abban a horvát-szlavon országgyűlés részéről kifejezésre juttatott hűség és bódolat nyilváníttását. A tartománygyűlés és kormányom közötti öröndetes egyetértés, mely a jelen választásfeliratban szintén is nyilvánul, a legbiztosabban kezeskedik arra nézve, hogy a tartománygyűlés továbbra is loyális módon áldásos tevékenységet fog kifejteni, a mit én szeretett horvát és szlavon királyságom jólétére teljes szívvel kívánok.

Az 1887. évi ujonczállításra vonatkozólag Fejérváry Geza b. honvédelmi miniszter körrendeletét intézett az összes törvényhatóságokhoz, az előleges munkálatok, illetve az összes ujonczok melőbbi összeírására. A kivételes 4-ik korosztály felhívás iránt a miniszter még nem intézkedett véglegesen; de valószínű, hogy a 2., 5., 6., 12., 23., 26., 31., 33., 34., 37., 38., 39., 43., 44., 46., 48., 51., 60., 61., 63., 64., 65., 66., 67., 68., 71., 76., 82., 83., 85. és 101. számú hadkiegészítési kerületeket, illetőleg Horvát-Szlavonországban a 10., 53., 70., 78., 79. 96. számúakat fogják ismét felhívni, mint a melyek talv a kellő számú ujonczot nem bírtak ki szolgáltatni. Ezekon kívül a miniszter mindam az ujoncz- és póttartaléki jutalekban elrendelte az összeírást, a melyekben hátralek mutatkozott. A hadkötelesekről szóló részletes kimutatások, valamint az utazási és működési tervek, ugyancsak a sorozó-bizottságok polgári elnökei és többi polgári tisztségviselői, a jövő évi január hó 14-ig a tartománygyűlés felé a miniszterhez, míg a távolról hadkötelesek kaphatolása és a teljesen ismeretlenek iránti vizsgálatok eszközése céljából évenként szervezendő bizottságok megalkutására és működésük eredményéről február végéig kell a szokásos jelentéseket feltejesztetni.

KÜLFÖLD.

Orosz csapatok határainkon. Orosz csapatok összevonásáról az osztrák-magyar határon ismételve merültek fel jelentések, melyeket mindannyiszor ismét megczafáltak. A „Kreuzzig,” most a következőképpen újra megczafította a híreket:

„Lapunk egy barátja, a ki egy nagyobb üzleti utról, mely Moszkvát terjedt és most tért vissza Oroszországból, közli velünk, hogy a „Kreuzzig,” híre orsz csapatok gyűjtéséről az osztrák határon eleinte kételkedő találatok, most nem tottók fel, hogy az orosz kormány az uralkodó általános üzleti pangás és az egyre élesebb rubel-calamitás mellett oly intézkedéseket hajtszon végre, melyek az orosz politika békés szándékaihoz vetett gyanút s ezzel a közgazdasági nyugtalanságot még csak növelnek. Fajdalom, már nem vonható kétségbe közleményünk teljes igazsága, mert a Moszkva mellett álló egész orosz hadosztály számos ágyuvalonnan elvonult és nem titok, hogy az osztrák határ felé vette útját, a hol Lublin környékén vesz állást. Vilnban is nyíltan beszálltak, hogy oda is csapatok vannak desigálva, hogy a porosz határon álló ezredeket szaporítsák.

„Baptiste, Darvil inasa. Ura eltávozott tegnap délelőtti hazulról és szokása ellenére még ez óráig sem került vissza!”

„Hm, hm” dühnőleg a jegyző fejét csóválva, az furca dolog, nagyrabecslött és fiatal embert, kitűnő jellemessége miatt. Tehetek valamit érdekében?”

„Mondja meg, jegyző ur, honnan eredt Darvil éjjeliradéka, ezt az egyet meglehet!” viszonozta Dubois.

„Sajnálom, de arról nem szólhatok, ha másban szolgáltatja lehetek, egy kézzel feljelenem csekély erőmet, a fiatal ember hol-létének kipihatalására.”

„Oh, köszönöm, de arra mégis kérem, hogy Varreux gróf előtt ne emlisse beszédünket, vagy azt, hogy Darvil Emilről volt köztünk szó.”

„Azt megígérem, ön pedig lesz olyan szíves és tudomra fogja adni, mihielyt nyomára akadt, mert én a fiatal embert nagyon megkedveltem és engem megszomorítana annak híre, hogy valami baja esett.

Az úgynök megígérte ezt, mire a két férfi elbucszott egymástól.

De nem csak az urat őszintén szerető Baptiste, ki könyves szemekkel és ijedségtől bagyadt testtel állt odahaza, hol ura hazajöttét feszülten bevárta, hanem Leroy Alfonz és Taylorne is aggódott Darvil Emil sorsa felett.

Alfonz épen fel akarta szólítani barátját, hogy tegyen vele egy sétát, midőn Baptiste arról értesítette, hogy Darvil ur eltávozta óta már hatvan óra telt el anélkül, hogy hazajött, vagy hirt adott volna magáról. Leroy, ki tudta minő egyszerű és pontos életmódot folytatott eddig házában, nagyon csúdkodott azon és végre azon gondolatja támadt, hogy majd bebarangolja a várost és a hol csak egy kávéházat talál, ott tudakozódni fog Darvil felől. Taylorne aggadalma sokkal nagyobb mérvet öltött. Gyanakodott a grófra, Picardban nem bízott, görögöt, Taylor Riskhardot pedig a legnagyobb gúszagra is képesnek tartotta. Azt pedig alig merte többé hinni, hogy Darvil Emil tulajdonképen az ő fia, jóllehet azelőtt e boldogító gondolat támadt volt keblében.

Vagy talán — gondolt magában, — azért lelje fel a nemeszívű, szeretetreméltó fiatal emberben oly rég nem látott, örökké elvesztettnek képzelt gyermeket, hogy ismét csak elvesztése és csak mint halottat lássa viszont?

Lázás ingerültségében ismét Darvil lakására sietett, a hol Baptiste-től azon leverő hirt vette, hogy szegény jó ura még sem tért vissza.

Jó volt, hogy ép akkor Dubois is, ki arra ment, benézett Baptistehez. És daczára azon részvétnél, melylyel Taylorne iránt viseltetett, nem vesztette el lélekjelenlétét és mindekelőt megnyugtatta őt a felkérte,

Mi e közleményhez, melyet egy más, eddig megbízhatónak ismert oldalról is kaptunk, hozzatesszük, hogy a Moszkva mellett álló 13 lovassági hadosztály továbbra is a XIII. katonai kerülethez tartozik és a 37., 38. és 39. számú dragonyos ezredekkel a 2. számú orenburgi kozákezzrel és két lovasságtal áll és minthogy amaz ezredek hat svadronnyal állnak, az orosz csapatok szaporodása az osztrák határon nem kevesebbet tesz ki, mint 24 lovasszázadot és 16 ágyut. Hogy porosz határaink ellen is újból fognak előtölteni csapatokat, nagyon lehetséges, mert peltárvári katonai körökben már tavaszkor szó volt oly előretolásokról; de még az oroszok se titkolják, hogy a keleti vasúti vonalak kiépítésén és erdősítési munkálatok helyreállításán nagyban dolgoznak és hogy különösen a Narv-onlati parkodnak a leggondosabban megvédeni.”

LEGUJABB POSTA.

— **A harmas-szövetségről.** A „P. Corr.” kijelenti, hogy a „Times” bécsi tudósítója által Londonba megíratározott leleplezések az Ausztria-Magyarország, Németország és Olaszország között létrejött védés daczazövetségről, a mi nevezetesen főcélja lett volna Crispi berlin utjának, minden részükben kotholmányok.

Más oldalról a „Standard” felhatalmaztatott annak kijelentésére, hogy Bismarck és Crispi közt Friedricshubben újabb meg egyezés nem történt. Az Ausztria-Magyarország, Németország és Olaszország közt létrejött meg egyezés a területi épségük kölcsönös megvédelmezése tárgyában, az esetben, ha bármelyikük ellen más hatalom támadolag lépne fel, 1887. tavaszán őt évre köttetett, illetőleg újittatott meg.

NAPTAR.

November 9. Szerda. Róm. eszt. naptár: Tivadar vt. Prot. naptár: Tivadar. Görög-ország naptár (október 28.) Ferencz vt. István. Nap kel 6 óra 58 perc. Nap nyugszik 4 óra 30 perc. kor.

HIREK.

Arad és Vidéke.

— **Arad város közgyűlése** ma délután 4 órakor veszi kezdetét. A tárgysorozat nem sok s nem is különösen érdekes ügydarabokat tartalmaz, s így valószínű, hogy a novemberi közgyűlés még ma és pedig hamar véget ér.

— **Hadi lőszeres szállítása.** A honvédelmi miniszter egy körrendeletet intézett az összes törvényhatóságokhoz, melyben elrendeli, hogy a hadi lőszereknek közutakon való szállítására nézve követelt szabályok szigorúan betartassanak. A tanács e rendeletet kiadta a kapitányi hivatalnak.

hogy térjen haza és ne szóljon senkihez Darvil felől és bizza a többi őt rá. Baptiste-nak is Róának is, ki Taylornt idekísérte, szentül meg kellett ígérnie, hogy Darvil Emil elmaradásáról senki előtt említést nem tesznek.

Taylorne melyen szomorkodó szívvel tért vissza lakására, hol Blanche várakozott rá. A szép leánynak, kinek randithetlen ragaszkodásához teljes bizalommal viseltetett tudára adá aggodalmait és Merval Blanche, ki maga is benső részvételt volt Darvil Emil sorsa iránt, vele sirt.

Dubois, mint Brüssel legderekasabb és legműveltebb rendőrgyűnökeinek egyike, nagy kegyben állott a rendőrfőnökök és éppen ez okból az igazgatóságnál alkalmazott hivatalnok köreiben is számos meghitt barátokat talált. Darvil eltűnte óta naponta többözer tudakozódott a hivatalokban, de sehonnán sem sem érkezett hír, mintha annak hallját fellelték volna. Azértis megerősödött benne mindinkább azon hit, hogy Darvil nem öltött meg, hanem csak halálosan vagy súlyosan megsebesülve könyörtületes emberek által megtalálattott, és ép azért nyomozásait is ernyedetlen szorgalommal folytatja. Egyszerű munkasájtól nyben régig látogatta a munkás nép által látogatott korematokat és így körül-ből tizenegyedik napon Darvil eltűnése után egy ily szerény korematban kőművesek és ácsok társaságában ült, ebédjét költöni. Egy pillantásra meggyőződhetett, hogy szegény bár, de becsületes emberrel van itt dolga, kik gonosz cselekedetekre nem egy könnyen vetemednek. Már elkarta hagyni a koremat, midőn szeme pálezkán akadt meg, mely külsejére nézve feltűnt neki, mivel oly emberek nem szoktak oly finom sétatöbörket használni. Önkénytelenül kezébe vette és nagy meglepetésére annak aranyozott gombjába D. E. betűket bevéve találta.

„Talán az urak közül valamelyiké a páleza?” kérde Dubois mosolygva.

„Biz az enyém az!” mondá egy széles-termetű ur; nyílt s barátságos hangon.

„Ej, ez különös gúszus, én úgy hiszem, önnek inkább tettszene egy vasos fűtyök, a melylyel szükség esetén védheti magát, mint ilyen csecebecse pálezik, a mely csak elegáns urruhákhoz illik,” jegyezte meg Dubois.

„Abban igaz van, ne is higgyém, hogy én ilyesmít pénzért vettem volna, én biz azt találtam,” mondá a munkás.

Dubois ismét leült, hozott két üveg jó bort és az ácsok fordulva, kezdé: „Tartson velem, beszélgetünk, uram, ha rá ér egy kisse!”

A megszólított engedett e felhívásnak és nemokára élénk beszédbe elegyedett az úgynökkel, ki nemokára a pálezkára terelte a beszédet, melyet nagyon szeretne megvenni. „Nem bánom,” viszonozá az ács, „én a pénzt mindig többre becsülöm, mint az ilyen

— **A mai városi közgyűlés** folytatódagos sorozata: 17. A tanács jelentése a pálezkaműrészi jog házilag kezelésére végett alkalmazott személyzet szaporitására iránt. 18. U. a. a kapolna-utcai lakányainál szükséges nagyobb mértékű javítások tárgyában. 19. Ily. Kristyory János kérvénye a Bathányi-utczának a Széchenyi-utczától a Kossuth-utczáig terjedő vonalán azon házak előtt, hol még aszfalt járda nincs, az aszfaltozás elrendelése iránt. 20. Gruber Geza fogalmazónak a hivatali állásáról való lemondása.

— **A város ösztöndíja.** Említettük már lapunkban, hogy Aradváros közgyűlése a Hertschka-féle hat egyenkint száz forintos ösztöndíjra vonatkozó pályázat kiírásával a tanácsot bízta meg. A tanács ennek értelmében a pályázati hírdeményt ki fogja bocsátani azzal, hogy a pályázni kívánók rendszeren felszerelt folyamodványait a hirdetmény feltöltő számítható hat hét alatt a városi iktatóba adják be.

— **Kiselejteztet iratok.** Az aradi kir. törvényszék elnöksége átiratilag értesítette a városi tanácsot, hogy a régi iratok kisejtelezése megtörtént. Az iratok közül a büntvények el fognak égettetni a polgári iratok értékesítésével pedig, miután azok tulajdonjoga a várost illeti, a polgármester bízott meg.

— **A „Kölcsöy-Egyesület”** választmánya h. hó 11-én délután 5 órakor egyleti helyiségben ülést tart.

— **Balogh Irma** elhunytáról lapunk tegnapi számában már megemlékeztünk. A család a következő gyászjelentést adta ki: Özz jobbjágytelki Balogh Györgyné saját, egy gyermekét Lajos, Hóna férjezett Berrár Mihályné, György, Zoltán és Péter, valamint számos rokonát, ösmerősei és jóbarátai nevében is fájdalmas szívvel jelenti, felejtethetlen a forrón szeretett leánya, illetőleg testvér, sógornő, unoka és barátinok jobbjágytelki Balogh Irma, községi tanítóknőnek, folyó évi november hó 7-én, d. u. fél 3 órakor, családja és ember-társainak szentelt életé 25 ik évében, hosszas betegség és a halottas szentségek ájtatos felvétele után bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogult drága halott hült tetemei november hó 9-én, d. u. 3 órakor fognak Béray-utczá 12. sz. a. házból „Limbeck János temetkezéshelyére” áttá, a helybeli róm. kath. sírkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő gyászmise áldozat november hó 10-én, d. e. 9 órakor fog a főt. Minoriták szentegyházában a Mindenhatóknak bemutatni. Áldás emlékére! Béke hamvaira!

— **Martonffy Károly.** Bács-Bodrogvármegye és Zombor város egykori főispánja, Zombor városának a mult országgyűlési ülészakon képviselője e hó 3-ikán elhunyt. Temetése e hó 5-ikén ment végre Zomborban. Martonffy a szabadságharcnak egyik kimagasló alakja volt s együtt volt fogva a z aradi várban a tizenhárom vérértanuvál, kiknek mindenikéhez a bajtársi viszony kötötte. Nem tartjuk érdektelennek most róla a következő életrajzi adatokat közölni:

Az elhunyt 1822-ben született Petrováczon, mely községnek az ő atyja jegyzője volt. A jogi tanulmányt Pápán végezte és aztán mint ügyvéd Zomborban működött egészen 48-ig, mely évben szolgabíróvá lett. A 48-as

haszonlatos dolgot,” mire az úgynök odaveté: „De jó ember, ha megveszem, kell ám hogy megmondja mikor és hol találja, nehogy aztán kellemtelenség támadjon rám nézve, pedig adnék érte tőstét negyven frankot!”

Az ács arca sugárzott az örömtől; hisz a páleza ujonnan sem kerülhetett fele annyi árba, neki pedig tíz frankot sem ért. Az úgynök kíváncsiságára készen mutatkozott, őt szonnal arra a helyre vezetni, hol a pálezat megtalálta.

Barátságosan beszélgetve haladtak több utcán keresztül. Végre egy elhagyatott közbe érkeztek, melyben minthogy nem rég épült, csak kevés ház állott.

„Uram, itt találtam a páleztát!” mondá az ács, megállva és egy helyre mutatva. „Az nap reggel korán mentem munkába, nehogy a nagy forróságban kelljen dolgoznom. Körülbelül öt óra lehetett, még pedig augusztus elsején.”

„S bizonyosan tudja, hogy e hó elsején találta a páleztát?” kérde Dubois.

„Egészen bizonyosan tudom, felel a munkás, mert éppen az előtte való nap fizettem ki a házért, én pedig mindig utolsón szoktam azt tenni, mert mindenben szeretem a rendet és a pontoságot.”

„De jól is teszi, mert a rend tart ben-nünket épségben,” mondá Dubois, azután kifejtette az embernek a negyven frankot és barátságos kézszorítással búcsút vett tőle. Onnan a legközelebbi kocsiállomásra sietett és egy kocsiha ültve Baptiste-hoz hajtatott, kinek szigorúan meghagyta volt, hogy e lakásból ne távozzon Mihelyt Baptiste az úgynök kezében megpillantotta Darvil sétatöbör-csaját, bangos panaszokra fakadt, egyre jágatva: „Oh istenem, oh istenem, meghalt szegény uram!” A gazemberek meggyilkolták! Dubois csak nagy nehezen tudta őt megnyugtítani és miután meg egyszer legmélyebb tiéktartásra intette őt, elment hogy kutatásait újra folytassa.

Az úgynök czélserűnek tartotta visszatérni azon helyre, melyen az ács Darvil botját találta és a tájat kisse megtekinteni. Természetesen megnezett minden házat valamint a közelutczákat is. Ezt másnap is folytatta, harmadnap pedig egy csendes félreeső utcába vetődött és egy-egy kert előtt megpillantotta a híres Dupont orvos hantját. Mivel a doktor nagybörűzt csak előkelő és nagyon gazdag uraságok házába járt, méltán következtethette Dubois, hogy enyaráló tulajdonosa szintén gazdag és tekintélyes ember lehet.

Lassan a hintó felé közeledett és mint affle ember, ki lovakhoz ért, megállott azok előtt és figyelmesen végig nézte azokat.

„Szép lovak,” kezdé, a nyergeslovat egy-uttal megmozgattva.

„Azt elhiszem,” mondá a kocsi.

eseményekben igen jelentékeny szerepet vitt. Mint országgy. képviselő résztvett a debreczeni országgyűlésen (az ápril 11-iki detronizáló gyűlésen is). És mint a szabadságharc többi bajnoka, ő is fogságba jutott. — Az aradi várbanukkal együtt volt fogva. Aradról a városba huzatolták és halálra ítélték, de Haynau mégis csak megkegyelmezett neki, azonban az ügyvédség gyakorlását eltiltattott. Az ezutáni időben Endre bátyjánál tartózkodott Petrováczon mindaddig, míg az ügyvédség gyakorlatának jogát ismét meg nem kapta. Ujból Apatiniban nyitott irodát, 1861-ben megvevő főügyészévé választották meg. A főügyési állásról nemokára lemondott s mint ügyvéd Zomborban tartózkodott, míg 1871-ben Bács-Bodrogmegye és Zombor szab. kir. város főispánjává nem nevezték ki. Ezen méltóságot viselte 1876-ig. Ujból főlvetette magát az ügyvédi kamarába, de csakhamar felhagyott az ügyvédség gyakorlásával és 1884-ben Zo abor város képviselőjévé választott s ez időtől fogva Budapesten lakott.

— **Az aradi ipartestület előjárósága** tegnap délután 5 órakor tartotta meg rendes havi ülését. Nyáry Bela iparhatósági biztos jelenlétében. Az ülésen részt vettek: Kristyory János elnök, E. Illés László titkár, Probst Ferencz, Kocsis Lajos, Theisz Mór, Beier Sándor, Scher János, Műlek Lajos dr., Komjáthy Zsigmond, Welser Alajos, Francz Károly, Hoffmann Viktor, Miksitz Alajos, Zsigmondy Pál, Krausz Pál, Gruber Sándor, Mihály József. Kristyory János elnök megnyitja az ülést és felkéri E. Illés L. titkár, a mult havi ülés jegyzőkönyvének felolvasására, mely minden megjegyzés nélkül tudomásul vétetett és a jegyző könyvtelestítésére felkeretett Francz Károly és Scher János. Ezután felolvasották a havi jelentés, melyből az ülést tudomásra hozott a többek között, hogy az előjáróság 144 iparügylet intézett el, a pénztárb a mult hóban befolyt 244 forint 78 kr. Felolvasatott ezután az egyesületi tagok névsora. A heti piacra kijáró cipzések és szibárosok ellen emelt panaszok a kapitányi hivatalnál orvoslásra találtak. A testület háza az első magyar általános biztosító társulatnál 20,000 ft értékben biztosított. Előterjesztetett az országos ipartestület átirata, melyben kikéri az ipartestület támogatását a honvédelmi-miniszterium részéről jövőre netaláni iparosok között kiosztandó munkák tárgyában. Az ülést teljesen megbizik F. A. k Zsigmond és G. L. éry Mór az egyesület képviselőinek e kérdésben már tanusított eljárásán. Ezután 7 tanácsot felszabadított és az ülést véget ért.

— **Egy meghívó sorsa.** Mármaros-Szigeten szépen becsomagolták, megczimenték aztán elküldték szabad királyi Arad város tekintetes tanácsának. A levél meg is érkezett, hevert is a postán, aztán eljutott a városához. Itt bevitték az iktatóba, adtak neki számt, aztán ki-oztatták egy referensnek. Elérkezett nemokára az ülést is, a melyen a levélnek fel kellett olvasatnia. Itt aztán lejárásodott a következő jelenet.

Előadó: 13637.

Elnök: Mi az?

Előadó: A m. szigeti honvédegylet Asztalos Sándor és Moricz Samu emlékére egy mikedvelő előadást rendez, és meghívja Arad város közönségét.

„Hja, olyan gazdag ember, mint Dupont ur, a kinek csak előkelő betegei vannak, könnyen tarthat ilyen lovakkal.”

„Biz azt nem vonom magam sem kétségbe, hogy uram szép vagyonnal bír, de de már abban nagyon téved, ha azt gondolja hogy eskis a gazdagokat gyógyítja.” Dupont ur nagyon jó ember és még a legszegényebb embert is kihallgatja, ha az beteg és gyógyulás végett hozzá fordul.”

„Köszönöm, hogy ezt tudatta velem,” viszonozta Dubois, „én nekem is van bajom és szinte hozzá fordulnék, de úgy hallottam, hogy csak belső betegségeket gyógyít és sebek gyógyításával nem igen foglalkozik!”

„Lássa, azt megint nem jól hallotta,” viszonozta a kocsi, „hisz épen a sebek gyógyításában remekel uram. Hat azt maga nem tudá? Ott bent is — és a kocsi a kert felé mutatott — egy sebesült van. Ehhez gazdám — annak ma a tizenkettedik napja — hivattott; de úgy látszik rosszul áll a dolog, mert nagyon sok oly félt kellett bepakolnom, a mire csak halálisan sebesülteknél van szükség.”

„De most már jobban van a beteg, ugy-e bár?”

„Mindenesetre. igaz, hogy a doctor azt velem nem sokra tudni, miként vannak betegek és én a doctor szájából sohase tudnék meg semmit se. de annál többet szoktam ki-olvasni arczából. Ha lehajolt föl és ránczos homlokát távozik valamely beteg ágyától, ha válat von, vagy önkéntelenül fejt csóválja, akkor már bizonyos lehetek arról, hogy ő maga sem bízik nagyon a beteg életében; de ha gyorsan a hintóba ül és csengő hangon ránt kiált: „Most ebbe és ebbe az utcába!” akkor vége minden vesztélynek.

„Ejnye, de jól tudja megmagyarázni ura szokásait,” mondá az úgynök barátságos mosolyal.

„Hogy hívják a beteget, kinél most idözik a doktor ur.”

„Biz avval nem szolgálhatok. A doktor ur sohase emlegeti betegei nevét és én kü-lömben sem tudom őket. Azt be kell vallanom, hogy annak ugyan mindig örülni szoktam, ha látom, hogy a doctor ur nem szomorú arczal távozik a betegektől.”

Dubois most már tanácsosnak tartotta félbeszakítani társalgását és így elbucszott a beszédre, jószívű kocsistól. Tovább ment, de csakhamar visszavert, mintha valamit elfelejtett volna; és épen jókor ért a kert ajtajához, mert Dupont ur vidor arczalal lépett ki azon, és kocsiába ültve tóra hajtatott.

Alig, hogy az orvos hantaja elrobgott, odament az úgynök és csezengett a kapunál. Jókora ideig kellett várnia, míg belülről ki-nyitották. Egy finom bár egyszerű libériás szolgáló jelent meg és Dubois-t kérdezte, hogy kit keres? Ez azt felelte, hogy a ház tulajdonosával volna némi beszélni váloja, mire az

Elnök. Helyes, veszünk egy páholyt.

Előadó: Igen, de ...

Elnök: Nos?

Előadó: Az előadás — már meg volt!

— **Szakértők kinevezése.** A városi közgyűlés tudvalevőleg elrendelte, hogy a radnai uti holtmaroshid alatti átereszt betömessék, és e határozat végrehajtásául a tanácsot bízta meg. A tanács a munkát megkezdése előtt az átereszt szakértőkkel megvizsgáltatta és ezéla Virág h Lajos főmérnök elnöklete alatt Hegedűs László, Halmái Andor, Pekár Károly és Boros Béni tagokból álló szakértői bizottságot alakított.

— **Aradmegye közigazgatási bizottsága** mint már jeleztük is rendes havi ülését pénteken délelőtti 10 órakor tartja meg a megyeházán.

— **Uj közjegyzők.** Aradmegye két közjegyzői kerületében volt üresedés, a kis-jenői és butyini kerületekben. A hivatalos lap tegnapi száma közli e kerületek, továbbá a k ö r ö s b á n y a i és k a r á n s e b e s i közjegyző állások betöltésére vonatkozó igazságügyminiszteri kinevezéseket. Ezek szerint K i a j e n ö r e K i r i l e s z k u Gyula békés-gyulai kir. törvényszéki bíró, Nagy-Butyina M o l n á r Imre nagyváradí ügyvéd, Körösbányára N e m e s Antal nagyváradí és Karánsebesre S u s i e h Károly temesvári ügyvéd nevezettek ki.

— **A szegény tanulók segélyezése.** A városi községi iskolába járó szegény tanulók részére október havában befolyt adományok-ról a következőképpen vettük az első kimutatást és számadást: A szegény tanulók érdekében megindított s a közönség részéről rokonszenvesen fogadott, szersény mozgalom kedvező eredményét bemutatni kedves és elengedhetlen kötelezettségemnek ismerem nem csak azért, hogy a jótékonyaság előmozdításában részt vett nemes szívű adakozók meggyőződjének, mennyi érték mentek meg csak ez egyezre is az enyészettől, hanem azért is, hogy a nyilvánosság előtt rámutattak arra, miszerint Aradon a jótékonyaság gyakorlására más mód is kínálkozik a pénzbeli megadózatáson kívül, mert oly anyagok gyűjtésének összeze, melyek rendes körülmények között — az egyesek részéről — értéket nem képviselnek s mint ilyenek a megsemmisülésnek vannak ugyzólán oda dova, más részt basesz figyelmébe öhajtom ajánlani a n. é. közönségnek a szegény-ügy irántén módon leendő felkarolását, a mely semminemű megterheléssel nem jár, áldozatot épen nem s csak kávév jóakarattal igényel, mely jóakarattal hivatta van melyre ható segélyben részesíteni azokat, kik mostoha anyagi viszonyaiknál fogva emberbaráti támogatásra vannak utalva. — Nem is kell mondanom, hiszen kétszázat meghaladja azok száma, kik közvetlen tudomással bírnak hogy mily értéktelennak látszó és sokak által derült mosolylyal fogadott tárgyak felajánlására terjedt ki személyesen előadott kérelmem; így csupán a tények egyszerű regisztrálására terjeszkedek ki. Az általam közölt gyűjtésben a következők urnök és urak voltak kegyesek támogatni: G e b h a r t n é, S á r o s s y Gyuláné, C s e h Katalin, S i l m e y e r Róza, H a u s s n e r Jakab,

inas tetőtől talpig régig nézve őt és látva, hogy Dubois nagyon egyszerű, mondhatni szegényes öltönyt visel, nem képzeltelhet mást mint, hogy holmi koldus forog szóban, miért is röviden mond: Gázdam csak olyan egy-ekkel szokott beszélni, a kiket ismer; először írjon neki, aztán majd meg fogja tudni, vajjon akar-e önnel beszélni.”

Dubois még egy pár szót váltott az inassal, hogy legalább rövid ideig ott m-rasztalja. Sikertült is neki ez idő alatt benézni a kerthe, hol egy sáfáron kétfinom házifőnökben sétáló orral pillanthatott, kiknek egyikét még pedig, mint neki tetszett a fiatalabbikat, társ karjánál fogva vezette. Mivel mindketten hát fordítottak az úgynöknek és ez küllömben is Darvilt csak futólag látta, csak ajeithette ebből, hogy a sebesült azonos lehetne az eltűnt fiatal művészszel.

Minthogy az inassal folytatott beszédjének véget kellett vetnie, rövid köszöntés távozott és egy közelben lakó ismerőshez sietett, hogy bővebb tudósítást nyerjen a kérdéses nyaraló birtokosa felől. Szerencsére otthon találta emberét, Dubois kérdésére a ház birtokosa felől, ez mosolygva válaszolt: „Kedves Dubois, ön nagyon jó barátom, de az ön hivatala, habár beismerem szükségességet a közönség biztonságának feltartására, már engedjen meg, szent borzalommal tölti el keblemet. Önök rendőrhivatalnokok és mint ilyenek olykor annyi fogós kérdéssel támadják meg meg a legmeghittebb barátjait, hogy az ember azt sem tudhatja, mikor keveredik valami bajba, a mely ha másba nem, idő-vesztésbe kerülhet. Vannak ugyan emberek, kik szeretnek mint tanuk szerepelni, de én nem osztom ebbeli nézetüket!”

De kedves barátom, nincs itten szó sem tanuallomásról, csak arra kérem fel, mondja meg nekem, kié a szomszéd ház kert és a ház, és hogy hívják a tulajdonost és mit beszél róla a népség?”

„Csak keveset tudok szomszédaim felől: Darvissónak hívják, amerikai vagy angol származású és sok pénze van. Körülbelül három éve annak, hogy a szomszédában kibérelte a házat meg a kertet; magával nem hozott csak egy már nem fiatal inast. A vén szakácsné és egy fiatal, meglehetősen rut szolgáló idevalók. A kertész, a ki még ott van, ügyes hollandi ember, némiképp ösmerem.”

„Es ez mit mond gazdaja felől?” „Semmit sem! Egyszer szólítottam őt meg, mivel valamely hagyma-féle természetéről szerettem volna némi felvilágosítást kapni. A kertész, mint afféle igazi hollandi, kimért szavakban megadta ugyan a tanácsot, de annál többet egy kukkot se szólt és így nem is tudakozódtam nála többet gazdájáról.”

(Folytatása következik.)

Schniffert József, Valentini J., Elías L., Leitner E., Csontos J., a polgári jótékony ügyelet átvételére, Lukács M., Ferenczy G., Stáml G., Zsigmond P., Rödler Gyuláné, Avarffy G., Heidenreich T., Albrecht A., Póth K., Brunner G., Mindszenty A., Joánovits A., Korbuly J., Kishalmi F., Szikla G., Wittmann testvérek, Barth L., Mátyás M., Kohn D., Maresch Gy., Neumann Róza, Bárándy F. D., Krausz J., Fikler J., Múncz F., ifj. Kézsmárki J., Verbová A., Kriszta J., Blau B., Neubauer F., Klavits A., Szilágyi S., Miksits A., Rosmanit B., Kneffel K., Prohászka J., Schmitt E., Birkovits B., Koff Sándor, Deres Gyuláné, Karácsonyi és Dangel Marx és Fejér, ifj. Klein M., Rózsá L., Elías A., Staneszku J. V., Minorita-báz, Regányi Kálmán, Kélenyi János. Az itt felsorolt jótévközt befolyt: 1. 926 kilogramm törtött üveg 16 ft 84 kr értékben. 2. 105 kilogramm csont 2 ft 10 kr értékben. 3. 10 kilogramm borsany 1 ft 10 kr értékben. 4. 100 kg. ócska vas 1 ft 50 kr értékben. 5. 193 kilogramm rongy 5 ft 79 krajczár értékben. 6. 10 kilogramm papír 75 krajczár értékben. 7. 1 nadrág és mellény 1 ft értékben. 8. egy ócska kulap 05 kr értékben. 9. 1 pár ócska cipő 30 kr értékben. 10. fuvar megváltás 3 ft értékben. 11. Nyomatványokból 4 ft értékben. Összesen 362 ft 28 krajczár; ennek ellenében kiadott: a) négy napszám 80 kr, 30 kr, b) egy és fél napszám 60 kr, 90 kr, c) nyomatványokért 4 ft, d) vegyesekre 40 kr, összesen 8 ft 60 kr; maradt tiszta jövedelem 27 ft 73 kr. Ezen szűkebb körben a egy egyenlő esztől gyűjtés eredménye — mint a bemutatott számadásból kitűnik — valóban meglepőnek mondható, mert — mint főkéiben is érintett — olyan anyagokból származott, melynek realitását az adományozók közül senki sem tulajdonította. A közölt számadás a kaputezai közs. leányiskola tanterületének f. hó 4 én tartott pénzszámlának tényleg átadott. A megkezdett mozgalmak ezután is folytatást nyer, mivel arra a n. é. közönség jóakarú és becses ígérete feljogosítanak. Midőn esekélségem a nemesszervi adományozóknak e helyütt is hálás köszönetet nyújtunk, egyúttal azon kérem, hogy a bátorodó kifizetést adni, miszerint kiegészítik a megkezdett nemesszervi adományozók részén is hasonló járulatu pártfogásban részesíteni. Azonban a gyűjtés eredményének vizsgálása nem volna hi, ha fel nem említenénk, miszerint 10 éhez gyermek is nyír naponta egy kis ebédet, mely jótétemény nyírje önmagában a legszebb 8-gal több elismerést. Arad, 1887. november 8-án Csik János igazg. tanító.

— **Ölcső borok.** Magyar és Német-Falkertén e hó 10-én csütörtökön lesz a II. od. árverés az örökéleti és régi kincstári hátralek biztosítása végett lefogott 80 hordó horg. és kerti bor circa 420 hectoliter mennyiségben eladásra írt, a becsár 5 ft volt hectoliterenként, most azonban becsárál jóval olcsóbban fog eladni. Ajánljuk a borkereskedők figyelmébe.

— **A hójára lőtt.** Ankes Györgye fiatal paraszt leány, alig 20 éves, gyakran át szokott látogatni Ankes Gligorhoz, kinek egy szép tőzről pattant felesége volt. A fiatal leány valahányszor szemébe nézett, mindig rajta felejtette tekintetét... Valami vonzatra a házhoz a egyelőre maga sem tudta elgondolni, hogy mi az a valami. Egy ideig a menyecske névről csak azt tudta, hogy Ankes György-nak van valaki, de később észrevette, hogy az udvarló valami r. o. s. b. a. n. is tőri a fejét. Már peddig abba nem egyezik bele, hogy őt kiforgassa és elhőli. Kérte férjét, hogy szakítsa Ankes Györgye ismerettségével. A férj a menyecske kérésére ki is tiltotta házából, mire Ankes Györgye neki adta magát a bubánatnak a valahányszor a menyecske ablaka előtt végig haladt, mindig a legzavarhatóbb nótákat dalolta el olyan keservesen, hogy egy izben a menyecske némi is elérkezve, a ház vete észre, hogy némi vonzalommal viseltetik a házából kint volt leány iránt. Másnap reggel a menyecske már nem állhatta meg, hogy a leányt nem találkozzék. Kora reggel kelt fel, mivel igen jól tudta, hogy Ankes Györgye a hajnali órákban szokott kimeenni a legelőre az atyja-tulkaival és midőn meghallotta az Ankes Györgye tulkaival „kolompolt”, hát észnél állt, hogy az utazra és egy fehér kendőt nyújtott át neki. Ankes Györgye a „fehér kendő” átvételkor tisztában volt a helyzettel. Alig ért ki a legelőre, rá bízta atyja tulkaival őrzését egyik barátjára s erre felült a lovára s néhány perc múlva már a közönségben termett, hogy a karsu menyecskét szívről szerethassa... Kicsitpe magát és azon drágai alatt lépett be Ankes Gligor portájába, hogy egy „lekedőt” akar kölcsön kérni; benézett a szobába, de oda haza senki se volt. Csak egy „vörös bélést” mellényt látott a tornácra kiakasztva. Kiváncsian megnézte azt. Bele nyúlt a zsebébe s azt vette észre, hogy a mellény zsebében pénz van becsomagolva egy kis papírszalékba. Ez a pénz 37 forintot tett ki. Ebből 10 forintot és egy pár papírt darabot a saját zsebébe csuszatott, az azonban alig ért az utazra Ankes Gligorral találkozott, ki éppen a tornácra felegett pénze miatt tért vissza. Midőn észrevette, hogy a zsebében levő pénzből 19 forint hiányzik, gyanúja támadt Ankes Györgyére. Egy hétig azonban erről nem szólt senkinek. Ankes Györgye ez idő alatt a tíz forintot több aró

tárgyat vásárolt össze, melyekből a fiatal menyecskének is juttatott ajándékot. A férj pedig egy hét elteltével elindult a szomszéd Csucs közönségben lakó jassasszonyhoz, hogy ez majd derítse ki a tolvajt. Ezt meghallva Ankes Györgye, kétségbeesetten haza szaladt és egyik bátyja fegyverét magához véve, elrohant Ankes Gligor után, hogy őt tervében megakadályozza. Attól tartott, hogy a jass asszony mindent kideríthet és a menyecske előtt örökre el lesz becsületes temetve. Az erdő aljában utol érte Ankes Gligor és meg-húzdott egyik fa törze mellett és midőn ez a fa mellett elhaladt, reá lőtt, de nem találta. Ankes Gligor midőn észrevette, hogy ki irányozta ellene az orvlövét, elfutott, hogy ki irányozta ellene a feljelentést. A vizsgálát megindítván a tettes beáramtelt ugyan hogy ő lőtt, de nem Ankes Gligor, hanem egy hójára. A vizsgálóbíró az ügyet most áttette a kir. törvényszékhez, mely előtt közelebb lesz megtartva a végfalgatás, midőn is kifog derül, hogy vajlon csakugyan a hójára lőtt-e? Addig pedig Ankes Györgyének a lövése tikkat vizsgálati fogságban kell megőriznie.

— **Esküvők.** Fischer Pál aradi kereskedő november 20-án esküszik Aradon ös kősdőget Wolff Auréliá kassasszonynak. — Lurza János november 22-én vezeti oltár elé az aradi minoriták templomában Mattuschek János polgármester kedves és szép leányát Marika kassasszonyt.

— **Megszűnt közönség.** Aradmegye alispánja most értesít egy átiratban a városi tanácsot, hogy a belügyminiszter Szant-Pál közönség önállását megszűntette és Kurtieshoz való csatlakozást elrendelte.

— **Az örült asszony.** Többször megemlékeztünk azon botrányos és gyakran közve széles dolgokról, melyeket Babescuné, az aradi törvényszék kiadójaának örült neje elkövetett. Emilitették át is, hogy a rendőrség végre is megokálva az örült asszony viselkedését, letartóztatta. Most megtörtént a végső intézkedés is, s a tanács elhatározta, hogy a miniszterhez felterjesztést tesz az iránt, hogy az örült asszony az országos tébolydába felvéteessék.

— **Hamza Miska** kitűnő zenekara köz-kivánatra még ma szerdán este is játszik Wütmann Károly vendéglőjében.

— **Szertélyváltás.** Vagyis a József pályafelgyázótól két hízott sertést loptak el ismeretlen tettesek. A nyomozást az aradi rendőrség már megindította.

— **Egy kitűnő gyógyszer** a dr. Popp J. G. udvari fogorvos által már évtizedek óta készített gyógyszer, mely nemcsak mint pipere-szappan, de mint gyógyszer is híres, a mennyiben a mellékelt, hogy a bőrt rendkívül finomítja, arát állandó használat mellett minden kiütést, foltot eltávolít, árs csekély: mindössze 30 kr. és minden gyógyszerárban kapható.

Házánk és a főváros.

— **Lázadás a budapesti Károly-kaszárnyában.** E cím alatt a „Pesti Hírlap” a következő — szomorú véget sejtető — sorokat hozza: A katonai subordonatión példátlanul megsértő eset játszódott le tegnapelőtt reggel a Károly-kaszárnya falai közt. A Rodich-ezred tíz kőzkatona — egytől-egyig ujjancok — a valóságos lázadásban tört ki s megfélekezve végzetes következményeiről, ősszeszúrta kálit egy szakaszvezetőt és egy hadnagyot. A véres esetnek, melyre a katonai felsőbb körök az agyonhallgatás köpenyét szerették volna borítani, köznapri voltak. Az a szerencsétlen tíz ujjanc nem bírta eltűnni a történet és a kínzás ezer nemét, melyekkel napestig gyötörték őket a főlejték rendelt alitst. s a végső elkeseredés pillanatában, a felkorbácsol szenvedély önmegfelekedésével állott boszút. A katonai szabályok egy kíváncs, hogy szigorú büntetés érje a lázadókat. Nem is lesz fogvatartva a ujjanc közfogságban töltendő éveinek, s e tiz ujjanc közül alig hár fog egy is hazaküldülni szülőfalujába olyan d-lezésen, hogy elhúzzák onnan. Tudósítónk értesülései szerint a Károlykaszárnyában elhelyezett Rodich-ezred 16 ik századánál Z. szakaszvezető a leggyűlöttebb katona Ugy ismerik a bakák, mint egy kegyetlen, gonosz indulatu embert, ki alitstiz rangjára támaszkodva, kutyák gyanánt bánik alárendeltjeivel. Különösen sok kálmányt szenvednek az ujjancoknak, kik valamennyien tősgyökeres magyar fiúk. A brutális szakaszvezető nemcsak rogyásig egzercizírozta, hanem ütötte-verte őket. Az elkeseredés egyre növekedett ellene. s az alit rendelt szakasz igazi hóhérságot kint tette. Nem volt a szakaszban egy se, ki tit felne pozott, s a legkisebb mulasztásért rap-portra ne vitt volna. A szegény bakák végre odáig jutottak, hogy inkább a halált kívánták, semhogy tovább szenvedjék Z. szakaszvezető kínzásait. Összebeszéltek, hogy mihielyt meg egyezzer megbántja valamelyiküket, véres boszút fognak állani. Szerencsétlenségükre az alkalom hamar bekövetkezett. Tegnapelőtt reggel gyakorlatra rendelték őket a kaszárnyának ugynevezett Rodich udvarára. Alig töltötték tíz percet egzercizálás közben, Z. szakaszvezető nekik ment az egyik bakának és a rezultot tette. Még el se csattant a pof, midőn a szakasz felordított, mint bős vadállatok, s felúzózt szuronyokkal megrohanta az alitst. Z. szakaszvezető megrögtetve, futásnak eredt, de a bakák nyomában voltak s a kupauskatásával, ki a szuronyalattot se, szúrta, s a hójára lőtt. A nagy lármára és segélykiáltásokra egy földészint helyiségből elősietett Hofbauer hadnagy és látván az alitst szorongatott helyzetét, rávált a bakákra. Midőn ezek, mit se törődve a tiszt közbelépésével, földre terítették Z. Hofbauer kardot rántott és megtámadta őket. A bakák azonban már annyira elfogta a düh, hogy a tisztnek is ellenállottak és

többször szúrta a megsebeztek. Talán emberhalál történt, ha elő nem esdől a szomszéd udvarok őrsége és alaromat nem fuvat. Minden zugából a kaszárnyának siettek a katonák és lefegyverezték a lázadókat, kik félre utódaltan állapotban engedték magokat bilincsekbe veretni és börtönbe vetetni. Gábrisányi tőparancsnok azonnal megindította a vizsgálatot és a sebesülteket kórházba vitette. Hofbauer sebei nem veszélyesek, de a szakaszvezető meg fogja szenvedni a szombat reggelt hosszú időn át. A zendülő föltött még e héten kimondja ítéletét a hadbírósg.

— **„Oh azok a nők.”** Ez egy budapesti saion-történet: Két sógor, kik egymást bensőleg — gyűlölik s ugyanazon társaságban élnek, a idei saion elején egymás borszantása végett arra gondolatra jöttek, hogy jour fixeket ugyanazon időben fogják tartani. Hogy a vendégeket magukhoz bilincseljék a legnagyobb erőlködéseket tették. A menü egyre gazdagabb lett, a háziasszonyok igyekeztek egymást felülmulni vendégeikkel szemben nyajasságban és előzékenységgel s a vendégek száma a két szalonban meglehetősen egyenlő maradt. Elzölött körülbelül tíz nappal azonban az egyik hölgy döntő ütközetet akart nyerni. Habar a meghívók a kitűzött napokra az egész időnyre szölettek, új meghívókat küldött üzét, melyeknek sarkába ez volt nyomva: „Urak, akik épen nincsenek egy hangolva; hogy szellemesek legyenek, bókókat mondjanak vagy táncoljanak, este tetszésük szerint visszavonulhatnak a háziur szobáiba.” Ez a csábító szer használt, a leleményes hölgy szalonja azóta sokkal népesebb, mint a sógor-nőjé. Mit fog vajlon ellensúlyozásul majd ez kieszelni?

— **Rövid hírek.** Szegeden kinos föltűnt és a legmélyebb részvétet keltette htfon városszerző Csorvai Nándor szállodalajdósnak ifjú nejének öngyilkossága. A szerencsétlen u szombaton este 8 óra tájban hazulról szó nélkül eltávozott és a Tiszába ölte magát. Holttestét hétfőn déltűn fogták ki Martonos alatt és felismerés után azonnal Szegedre szállították. Az öngyilkosság okát senki sem tudja, a szerencsétlen asszony felvilágosító sorokat nem hagyott hátra. — **Glyczy Kálmán** betegsége, mint Barbas József dr. nak, a beteg kezelő orvosának tudósítása nyomán örömmel értesültünk, jobbrafordult, a mennyiben gondolkodó képességét és beszédő tehetségét visszanyerte. — **Ritka vád** a szegedi Szeged körüli homokbuckák: nem tudni honnan egy ott még alig látott vad tévedt oda, egy hatalmas vadnak, melyet két órai üldözés után több lövéssel letérítették. — **Balaton** föltűnt a posta hivatalos helyiségében föltűnt a pénztsekrényt s 800 frtot elloptak; a vizsgálat megindult s Fürtig Ferenc postatitstet, ki a szobájában lakott, feltűnést-tűt állásolt. — **Erzsébet** a törvényszék halálra ítélte Kis Lőrinczot ki férjét meggyilkolta; a büntetés Kis Lajost tizenöt évi fegyházra ítélte. — **Zs. s. b. k. r.** 61 Szepesi Lajos bírtokos egész tányér megért eprtt küldött Kolozsvárra; az eperbök rok tele vannak félig érett gyümölcseivel.

A nagy világ.

— **A Falk Miksa** inspirált cikkeit. Egy német hírlap Arad város képviselőjéről érdekel visszatekintéseket közöl arról az időről, mikor Falk a Bach-korszakban külügyi vezérizikeket írt a néhai Török János által írtakban szerkesztett és kiadott „Magyar Sajtó” számára. Török János megkapván az engedélyt a lap megindítására, egyebek közt azt a feltételt is el kellett fogadnia, hogy a külügyi cikkekben szorosan a hivatalos sajtóiroda által adandó utasításokhoz fog ragaszkodni. Az utasításokat Fiedler Károly udvari titkar adta ki, egy igen mivelt, képzett férfit, ki most miniszteri tanácsosi ranggal nyugalmában él. Török Jánosnak mint szerkesztőnek kellett vele naponta érintkezni s az utasítás aztán Falk Miksával közölt. Az első hivatalos látogatás után Török János kétségbeesetten mondá Falknak: „Barátom, beszélt nekem ez a német masfél órák át, de fogalmam sincs róla, hogy mit; csak itt-ott értettem az „Oroszország” szót.” Fiedler tudniillik mint rendőrhivatalnok ahhoz volt szokva, hogy igen halkan beszél a folyton ide-oda forgatta a fejét, nem hallgatózik e valaki; a kisse a fejét halló Török János pereze meg nem értette és így kárba veszett az utasítás. Falk megnyugtatta Törököt, hogy majd csak ir valószínűs irt is, meg pedig nagyon a magyar közönség nyére s akkor kezdtek cikkeit élen a jelző betűk, Pk. ismertekké válni. Török János aztán hűségesen eljár a rendőrségi sajtóbu-reaub, Fiedler elszuttogta a napi utasítás mint rendesen. Török nem értette mint rendesen. Falk pedig megírta cikkeit, a mint jónak látta. De mégis aggdóttak, mi lesz a vége és Keeskenythy Aurél (akkor bécsi cenzor) utján puhatoloztak, vajlon a rendőrhözök gyaníja-e, hogy ki van játsza. Nagy gyönyörűségekre azt hallották, hogy a rendőrhözök csak a belügyi cikkeit fordittatja le magának, a külügyi cikkekre nem kíváncsi, mert azok ugvis a Fiedler utasításai szerint iratnak. Így aztán srépen folyt tovább a játék néhány hónapig, mignem a lap kiadója egy szép reggel az előfizetési pénzekkel megazokított a lapot Pestre kellett átkeljezni.

— **Milyen az orosz club-élet?** Egy orosz újság közli a csernovizi kormányzó-ságban megalkult klubnak alapszabályait, melyek közül érdemes kiemelni a következő pontokat: Meg van tiltva, hogy a club tagjai háziszárl bekenet csizmával lépjenek a club-helyiségbe. A kiskereskedőknek nem szabad

köznap ruhában látogatni, ha azok holmi nem kellemes tárgyakról illatoznak. A rendezendő bálokban a frakk okvetlenül szükséges. A ki bárszemélyenllyen jelenik meg, vagy nyakára zold kendőt köt, büntetésül egy rubelt fizet. A büntetésből díjazták a zenészeket. Az igen tisztelt clubtagoknak figyelmükbe ajánljuk, hogy a táncestélyek alkalmával az ablakfüggönyökre ne fuj-lak az orrukat. A táncestélyeken a női te-jremen tilos a dohányzás. Az ezen tilalom ellen vétő 25 kopeket fizet, mely összegből vásárolnak a hölgyek számára kispont és kölni vizet. A quadrille közben kánkánpé-seket használni, az illendőség szabályait senkinek tullepnie nem szabad. A lerészeged-re nézve a tagok az iránt tartoznak figyelemmel lenni, hogy a tisztesség-tudá határán belül maradjanak. E tekintetben okvetlenül szaktaniok kell az eddigi ussall. Az sincs megengedve, hogy kártya-játék közben a partnert pofonussák. Ha na-tán billiárdozás alatt nézeteltérés fordulna elő, a játékos társat nem szabad dákóval el-páholni...

— **Rövid hírek.** A görög királya jövő évben üli meg uralkodása negyedszázados fordulóját; ugyanó a távozó Trauttenberg báró osztrák-magyar követnek a Megváltó-rend nagy-keresztjét adta. — A bajor regens her-c-e-g engedve a közönség felzúdulásának, el-rendelte, hogy a Lajos király műkieseinek el-árusítását függeszték fel. — A bécsi „Mi-litaer-Zeitung” írja, hogy Kuhn tá-borszernagy rövid idő előtt egy kritikai munkát fejezett be az utolsó német-francia háborúról. De nem akarja, hogy e nagydeku munka még életében megjelenjen. — A stockholmi k-e-r-e-s-k-e-d-e-l-m-i bank másdigazgatóját 250,000 korona, (mintegy 150,000 forint) el-sikkasztása miatt letartóztatták. — P-é-t-e-r-v-á-r-tó Gresser főkapitány parancsára nemré-g-414 gyanus házbán motozást tartottak és 140 együt fogattak el: mindannyian nihilista üze-l-mekkel vádolják. — O-r-c-y Béla miniszter szombaton este a bécsi magyar miniszteriumi épületben ebédet adott, melyben Kálnoky kül-ügyminiszter, Tisza Kálmán kormányelnök, Be-dekovic miniszter s több delegatus vett részt; vasárnap Kállay Béni közös pénzügyminiszter adott estélyt, melyen a miniszterek, udvari fő-moltóságok s a delegatusok közül is többen je-len voltak.

SZÍNHÁZ.

— november 8.

— **Színházi műsor.** Csütörtök: A ka-pitány kassasszony. Péntek: „Francillon” (Elsősz.) Szombat: „Francillon” (Másodsz.) Vasárnap: „Ne vigy minket a kísértetbe...” eredeti népszimű 3 felvonásban. (Elsősz.)

Irodalom és művészet.

— **Könyv az anyósokról.** Előfizetési fel-hívás az „Anyósok könyve” című illus-trált humoristius műre. Írta, nyírta, összeáll-itotta, fogalmazta, szerkesztette, előzta, kap-ta, kérte, rendelte, vette, szedte, esente, lopta, talá-lta, kifundálta, ellette, szóval teljes egészébe gyár-totta s a t. közönség gyönyörködtetésére kiadta Siriska a Andor, ki is erre vonatkozólag a következőket jelenti: Van szerencsem köz-tudomásra hozni, miszerint egy jó csomó anyós-életet, melyek az és külföldi, képes és nem képes, napi és heti lapokban, havi foly-iratokban eddig elszórtan megjelentek — s azon kívül több eredeti hasonló tárgy elmésséget összegyűjtöttem s mindet az igen tisztelt ol-vasóközönség nem kis mulattatására könyvalakban kiadom. Művem megírásánál nagy segítségemre voltak — néhány fővárosi jeles írón kívül — Feiler Mihály, Haksch Lajos, Lenkei Lajos és Várady Ferenc pécsi hírlapszerkesztők, Rón-aky Kálmán... és még többen, kik közöl egy-tucsat kisebb-nagyobb tréfas anyós-beszélye-kélt bocsátottak rendelkezésemre. Az „Anyósok Könyve”-ben lesz ezen kívül körülbelül 200 anyós-adoma s mintegy 300 velos szellem-szika, bílos mondások, gondolatok, hasznos tudnivalók, jó tanácsok, átkok és szitkozódások, kérdések és feleletek, tövises, csalanók, bolond gombák, co-dabogarak, röpöntvény, kartások, bombák, tor-pedók, frissított kedélyeskedések, nyajaskodások, csipkedések, tromfok, forgácsok, szilánkok, eszmétredek, apróságok, vegyesek, egyvelegek, különféle, — egész halmaz a lesz e műben szép rendben összefoglalva és rendetlenül szét-dobálva; az elsőől az utolsóig mind-mind az — anyósokról. Szóval a könyv tartalma teljesen hű tükre lesz az anyósoknak s azt nagy élvez-tel olvasgatja mindenki, a házasulandó és nős ember egyaránt. Az „Anyósok Könyve” az előfizetési felhívással azonos papíron, igen izléses kiállításban 8—10 nyvi (128—160 ol-dal) terjedelemmel fog megjelenni, — gazdagon illusztrálva s számos hazai művés által készí-tett rajzzal. Közel száz díszes kép lesz benne. A mű december elején fog napvilágot látni s a t. előfizetőknek átadtni, illetve bérmentve el-küldetni. Előfizetési ára egy forint, mely öszeg — vidékről legelőszérűben postaltal-ványon — minél előbb, de legkésőbb november 30-kaig szerző-kia-dó címére küldendő be. Elő-fizetéseket elfogadnak még: Domján I., Engel Lajos, Valentin Károly fia helybeli könyvkeres-ke-dők, ugyiszlent Taisz József könyvnyomdáj-a és az összes hazai postahivatalok. Pécsét, 1887 november 2-án, tisztelettel Siriska Andor.

— **Az aradi kir. törvényszék** tegnap délelőtt tartott végvárálása alkalmával Pá-s-k-a Sándor és Kotorán Mojsza szekudvari lakosok ellen megindított büntetőgyben a to-vábbi vizsgálatot beszüntette. A vádlottak védőgygyvédjul Popovits Deseanu János szerepelt.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK

— **A fellebezés vége.** Braun Lipót gyomlai lakos gondatlanságból okozott testi sértés büntetőgyben az aradi kir. törvényszék-nek ítéletét a királyi tábla helybehagyta. Braun az ítéletben megnyugodott és fogsága leulását tegnap már is kezdte.

Szerkesztői üzenet.

— **A kibem nem esalódnak.** Kérünk egy pár napi türelmet, a míg a korábban beérkezettre sort keritünk. Akkor megjelentetjük.

KÖZGAZDASÁG.

Szociális.
(November 8.)
(B.) Készaru nagyban 25.75 kicsinyben 28.25, hordó nélkül per 100 liter .

Budapesti gabonátörszade.

(November 8.)
Malmok tartózkodók, sürgös kinalat, az irányzat lnyha, 16,000 mm. jobb forgalomba és 2½—5 krajczár. Buza tavaszra 7.33—7.34, zab tavaszra 5.65—5.66, kukorica ta-vaszra 5.77—5.78, káposzta-repeze 10.85—10.90.

Hivatalos árfolyam

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1887. évi november hó 8-án.

Magyar aranyjárdék 6 sz.	—
Magyar aranyjárdék 4 sz.	99 90
Magyar papírjárdék 6 sz.	86 50
Magyar vasuti kölcsön	149
Magyar keleti vasuti államkötvény 1. kib.	98
Magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib.	—
Magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib.	112.25
Magyar földterhermentesítési kötv.	104
Magyar földterhermentesítési kötv. záradék	104
Temes-bánati földterhermentesítési kötv.	104
Temes-bánati földterhermentesítési kötv.ár.	104
Erdélyi földterhermentesítési kötv.	104
Horvát-szlavon földterhermentesítési kötv.	—
Magyar szőlőszedőmunkások kötv.	99
Magyar nyereségy-sorjegy-kölcsön	123
Tiszazsabadalmi és szegedi sorjegy	123
Ostrák járádék papírban	81.60
Ostrák járádék ezüstben	82.60
Ostrák járádék aranyban	112
1860-iki ostrák állam sorjegy	134.50
Ostrák-magyar bankrészesvény	888
Magyar hitelbankrészesvény	287 50
Ostrák hitelintézeti részesvény	282.60
Cs. és kir. arany	5.90
20 frankos arany (Napoleon d'or)	9.90
Német birodalmi márka	61.35
London	126.25
20 markos arany	12.26

IDEGENEK NÉVSORA.

(November 8.)

Fehérkereszt-szálló. Szászich Lajos, főmérnök Nyiregyháza, Pfeiffer J. magánzó, Temesvár. Grosz Hermina, magánzó, Lippa. Szacháris J., kereskedő, Makó. Glik M. keresk. Bpest. Müller J., Rosenber, P. Mandl Zsigmond, Csánady N., utazó, Bpest. Fischer N., Brein N., Mandl E., Julinek F., utazók. Nagdor, Szálló. Otlik N., litry. Dr. Tóth Imre, ügyvéd, H.-M. Várady. Herpel N., bánya mű-vezető és családja. Körösbányai. Contányi János, lelkész Vinga. Balogh Ferenc, vendéglős, Szeged. Aranykúcs-szálló. Csipponer József, lelkész, Petris. Vécsei Márton, magánzó, Arad. Hakk József, kádár, Konop. Dados Andrá, örmester, H.-M. Vá-sárhely. Aranycsillag-szálló. Schaufeld Jakab, keresk., Csánád. Krausz Ignác, keresk., Orosháza. Gold Zeig-mond, loalkusz, Bpest.

Arad városi színház.

Folyó szám 35. 2. kislejtlet 10-dik sz.

Szerda, 1887. november hó 9-én:

A nagyzás hóhortja.

Vigjáték 4 felvonásban Írta: Rosen Gyula.

Személyek:

Rengheim, bankár	—	Szabó Antal.
Eugenia, szülött Almond grófné,	—	—
neje	—	Siponé.
Berta	—	Litzenmayer Sz.
Teréz	—	—
Waller	—	Havas Aranka.
Anna, szülött Rengheim, neje	—	Bacs Károly.
Konrad, fiuk, tizehat éves	—	Tharacsovics M.
Lauter, nyugalmazott őrnagy	—	Kreacsovics.
Honrik, fia, Rengheim könyvvivője	—	Fényéri Mór.
Ringheim Mari	—	Hunyady Margit.
Dr. Robert, a széptan tanár	—	Somlyó Sándor.
Dr. Marki Agostoe	—	Rozsa Deső.
Cornélius, Andar szolgája	—	Nyilasi Mátyás.

Helyárak: alsó és közép kettő páholy 7 ft alsó és középpáholy 4 ft 50 kr. felső kettő páholy 6 ft, felső páholy 3 ft, előrendű támlaszék 1 ft 20 kr., másodrendű támlaszék 1 ft, harmadrendű támla-szék 80 kr., első emeleti erkélyülés az első sorban 1 ft 20 kr., másodrendű első emeleti erkélyülés 80 kr., harmadrendű első emeleti erkélyülés 70 kr., másod. emeleti erkélyülés az első sorban 80 kr., másodemle-ti másodrendű erkélyülés 60 kr., másodemle-ti harmad-rendű erkélyülés 50 kr., többi oldal- és középső helyek 40 kr., karzat 20 kr.

Kezdeté 7, vége 9½ órakor.

Holnap, csütörtökön, bérletfolyamban:

A kapitány-kissasszony.

Operett 3 felvonásban.

Közeledés.

	ind. Aradól	érk. Aradra
Csabai vegyesvonat	regg. 6.20	este 6.28
Budapesti személyvonat	d. u. 12.31	regg. 5.45
"	este 9.17	d. u. 4.10
Erdélyi vegyesvonat	d. u. 4.30	d. e. 8.42
" vegyesvonat Radna-Lip-paig	d. u. 2.17	d. e. 7.38
" személyvonat	regg. 6.	d. e. 11.39
Temesvári vegyesvonat	regg. 6.05	d. e. 9.37
"	d. u. 5.48	este 8.17
Borossebesi vonat	regg. 6.25	regg. 8.38
"	d. u. 4.25	este 7.18
szegedi személyvonat	regg. 4.38	regg. 8.15
"	d. u. 2.56	d. u. 7.50

Feleltés szerkesztő és kiadó:

HINDY ÁPRÁD.

Azok, kik ismerik
Dr. Dehaut labdacsait,
Párisból,
nem késnek azokat igénybe venni, midőn szükséges. Ők ezen hashajtó s vértisztítóval sem rosz izól, sem fájdalomtól, sem más kellemetlenségtől nem tartanak, mertelentételei más hashajtókkal, ezen labdacso akkor hatnak gyökeresen, midőn jó tápláló eledelkeket, vagy erősítő italokkal vételek be. Foglalkozásunk szerint azon orv. választhatjuk, mely leginkább nyunkra van. A hashajtás által előidézt gyengeség a táplálék által ellensúlyozatik: s így ismételtetjük a hashajtó szükség szerint.

1 dohoz ára (25 db) frt 1.50; 1 dohoz ára (50 db) frt 2.50.

Kapható
Török József budapesti gyógyszerész különlegességi főraktárának aradi fiokjában
RING LAJOS
"ANGYALHÓZ" CZIMZETT GYÓGYSZERT RÁBAN
Aradon, Asztalos Sándor-utca 1-30 szám alatt.

Önkéntes.
árverési hirdetés.
Pollák Lipót aradi lakos a következő ingóságokat bocsátja önkéntes árverés alá:

- 18 darab jármás ök r,
- 2 darab jármás üsző,
- 6 darab három ló,
- 3 darab 3 éves csikó,
- 31 darab gulyabeli marha,
- 1 darab ruganyos hintó,
- 1 darab könnyű kocsi,
- 5 darab szekér, járommal és tizslákkal
- 5 darab eke,
- 1 darab tizedes mérleg,
- 1 vető gép,
- 2 darab faromás vas fogas,
- 1 darab fahenger,
- 4 darab igit kocsi,
- 2 darab szelelő rosta,
- 2 darab tricur,
- 1 darab kukoricza morzsoló,

Ezen ingók t. Kovács Jenő ur szíveségéből nevezett bérletén vannak.
Árverés alá kerül továbbá:
18. 60 öl buza szalma,
19. 10 öl zab szalma,
20. 60 öl törek szalma,
21. 66 öl pelyva és
22. 30 darab kup kukoricza szár. A 18—22 tétel alatt felsorolt takarmányműek a régebben Papp Sándor ur által bérlet pusztán vannak elhelyezve s ott bármikor megtekinthetők.
Az árverés f. é. november hó 13-án (vasárnap) d. e. 9 órakor t. Kovács Jenő ur pusztáján készpénz fizetés mellett tartatik meg, melyre a venni szándékozók meghívotnak.
Aradon, 1887. évi november hó 5-én.
Pollák Lipót.

A legnemesebb erdélyi BOROK,
melyek valódiságért teljes szavatosságot vállalnak
ARADON
'Ambro István urnál az aradi árusarmokban kaphatók. eredeti földesnek és főraktári árnak.
Teutsch J. B. borkiviteli üzlet Szegedvár (Erdély.)
Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Arlejtési hirdetmény.
A város részében a jövő évben szükséges fenyőfa, tölgyfa, vas és világítási anyagok szállításának elvállalása iránt 1887. november 15-én d. e. 10 órakor árlejtést tart a gazdasági szék. Bámompénzűl letendő a fenyőfára 50, a tölgyfára 50 frt, a vasanyagokra 100 frt és a világítási anyagokra 20 frt.
Az árlejtésben részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal. Az írásbeli ajánlatok lezártan, az árlejtés megkezdése előtt nyújtandók be és csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bámompénz mellékelve van s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árlejtési feltételeket ismeri és elfogadja.
Az árlejtési feltételek, az árjegyzékek, a melyek alapján az árlejtés tartatik, előzőleg is Parecz István tanácsnok urnál is megtekinthetők.
A zárt ajánlatok borítékán megjelölendő, hogy az melyik vállalatra vonatkozik.
Varjassy Lajos, aljegyző.

ÉN, CSILLAG ANNA
185 cm. hosszú órlási Loreley hajammal, melyet az alkalmi feltalált kezes 14 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövekedést és erősíti a hajbőrt, uraknál elősegíti egy teljes erőszakkal a hajnövekedést, rövid ideig való használat után a hajnak, valamint a szálaknak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megőrzi korai őszülést a legmagasabb korig. Egy köcsög ára 50 kr, 1 frt. Postáért 1 frt. Későbbi megrendelésre a pénz előleges beküldése vagy postautánvétel mellett az egész világba.

CSILLAG és TÁRSA
Budapest, király-utca 26. sz. 18.20

18415., 18374., 481—1887. 106.—1.1.

Hirdetmény.
Arad sz. kir. város törvényhatóságának 1888-ik évben üléssel és szavazattal bíró legtöbb adót fizető törvényhatósági bizottsági tagok névjegyzéke a f. évi október 20-án tartott városi rendes havi közgyűlésben következőleg lett megállapítva:

1. Neumann Adolf. 2. Neumann Dániel. 3. Neumann Ede. 4. Neumann Samu. 5. Bing Vilmos. 6. Rozsnyay Mátys. 7. Bonts Déme. 8. ifj. Andrányi Károly. 9. Metianu János. 10. Elias Armin. 11. ifj. Gutjahr Mihály. 12. Klein Samu. 13. Mossóczy Gábor. 14. id. Gutjahr Mihály. 15. Dományi József. 16. Dr. Weidenfeld István. 17. Kisbalmi Ferenc. 18. Spitzer Rezső. 19. Marek Samu. 20. Tenner Armin. 21. Szathmáry Miklós. 22. Dobiaschi József. 23. Spitzer Ignác. 24. id. Andrányi Károly. 25. Ring Lajos. 26. Szalay Antal. 27. Scholtz Gyula. 28. Hirschmann József. 29. Dr. Sallay Béla. 30. Solenghy Adolf. 31. Dr. Schöpfessz Ede. 32. Fényes Dezső. 33. Kneffel Károly. 34. Pollák Károly. 35. Sonnenfeld József. 36. Szelle József. 37. Schwarz Simon. 38. Weisz Dávid. 39. Mihler Ferenc. 40. Winter Adolf. 41. Kunzel János. 42. Müller Gyula. 43. Heller Jakab. 44. Hász Sándor. 45. Dogárius György. 46. Vizer Peter. 47. Francz Károly. 48. Robitzek Agoston. 49. Schäffer Adolf. 50. Dr. Pozsgay Lajos. 51. Hay János. 52. Reisinger Zeigmond. 53. Weisz Mór. 54. Dr. Sándor Athaász. 55. Szűts János. 56. Remetey Fülöp Károly. 57. Kornay Károly. 58. Heim István. 59. Andrányi Kálmán. 60. Neumann Károly. 61. Lusztig Armin. 62. Kiss Armin. 63. Freiberger József. 64. Kiss István. 65. Verboos Adam. 66. Stanesku J. Vazul. 67. Réthy Lipót. 68. Lusztig Adolf. 69. Avarly Géza. 70. Simaiya Mihály. 71. Braun Mór.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.
Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

18990—1887. 105. v.—1.1

Hirdetmény.
A nagymélt. m. kir. belügyminiszteriumnak 5120—II. 1887. sz. a. kelt következő körrendelete ezennel közhírré tétetik.
A vasutak mentén már több ízben fordultak elő esetek, hogy gyermekek a sínekre köveket raktak, vonó sorompókkal ellátott átjárók-nál, tehát a pályáról őrszélétől távolabb eső helyen nagyobb méretű köveket a sínek és a védőgerendák közé szorítottak, illetve ékeltek, miáltal esetleg nagy szerencsétlenség idézhető elő.
Miután a kiskorúak által elkövetett ilyenmő gyakori és veszélyes cselekmények (például vonatoknak kövekkel való megdobálása stb.) lehetőleg megelőzendők és ha megtörténtek megtartandók, mi bűnvádi uton nem történhetik, mert azok az 1878. évi V. tcz. 8. §-a értelmében az életkor 12. évéuk betöltéséig nem büntethetők, s miután az 1879. évi XL. tcz. 12. §-a értelmében a fentebb idézett határozmány folytán 12 évesnél fiatalabakkal szemben az 1879. évi XL. t. cz. 111 §-a sem alkalmazható a kir. járásbíróságok által, az igazságügyi. valamint a közmunka és közekedőségügyi m. kir. minister urakkal egyetértőleg az alább következők rendeltetnek el.
Azon szülők, rokonok, gyámok vagy felügyelők, kiknek gondjára bízott 12 évesnél fiatalabb gyermekek, a vasuti sínekre követ raknak, a vasuti átjárók korlátait felnyitják vagy beteszik, a vasuti jelzőket megfordítva állítják, a vonatokat követ dobálják s általában hasonló cselekményekkel a vasuti közlekedés biztonságát veszélyeztetik, a kellő felügyelet elmulasztásával kihágást követnek el, s az 1887. évi VIII. t. cz. 2. §-ában jelzett cselekményekért 2 frttól—100 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatatlanság esetén 12 órától 10 napig terjedhető elzárással fognak büntetni, a kihágások elbírálására hivatott közigazgatási fokozatos hatóságok által.
Figyelemztetnek ennél fogva a szülők, gyámok, gondnokok és felügyelők, hogy az életkor 12 évét még be nem töltött gyermekeiket, gyámoltjaikat, gondnokoltjaikat vagy felügyeltjeiket a vasuti szerencsétlenségek okozhatásától a fentebbi büntetés terhe alatt a legszigorubb házi fegyelem gyakorlásával tartsák vissza.
Arad szab. kir. város tanácsának 1887. év október hó 29-én tartott üléséből.

A városi tanács.
Arad szab. kir. város tanácsának 1887. év október hó 29-én tartott üléséből.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

Aradon 1887. évi november hó 8-án.

Institorisz Kálmán,
főjegyző.

3291—1887. Radnai járás főszoigabírójától.

Meghívás.
Aradmegye tekintetes törvényhatósági bizottságának f. évi 439. számú és a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszteriumnak m. hó 16-ról 67022. sz. a. kiadott rendeletével jóváhagyott határozatával, a **ménesi hegy község** **tisztújító közgyűlésének** vezetésével megbízván, ennek a ménesi körjegyzői irodában leendő megtartására határnapul kitűzött **f. hó 28-ik napján d. e. 10 órára** az illető szőlőbirtokosokat tisztelettel meghívom.
Radna, 1887. november hó 3-ikán.
Csuka,
főszoigabíró.

785 1—3

67526—1887. sz. M. kir. államvasutak igazgatósága.

Pályázati hirdetmény.

A magyar kir. államvasutak részére 1888. évben a mellékelt kimutatásban — mely egyszerűsített ajánlati mintát szolgál — felsorolt **irodai anyagok** szükségeltetnek, melyek szállítására ezennel nyilvános pályázatot hirdetnek.
Az ajánlati mintában foglalt mennyiségnek a tényleges szükségletnek csak megközelítő évi előirányzatát képezi, a szállítást elnyerők tehát kötelesek lesznek az általános szállítási feltételek 11. §-ának C. pontja értelmében a tényleg szükségletű mennyiségeket, melyek a kiírt mennyiségnél körülalul nagyobbak vagy kisebbek is lehetnek szállítani.
A szállítás a 24722/76. sz. alatti általános és az irodai anyagok szállítására vonatkozó különleges feltételek alapján eszközölendő.
Ezenkívül kikötöttik, hogy az irodai anyagok hazai gyárokból eredők legyenek és ettől eltérés csak is azon anyagokra nézve engedtetik meg, melyek az idő szerinti beföldön még nem gyárthatnak.
Az ajánlati minta utolsó rovatában tehát minden kétséget kizáró módon megnevezendő azon gyár, hol az ajánlott anyag készítetteti fog és fenntartja magának a magyar kir. államvasutak igazgatósága azt a jogot, hogy kiküldött közgei által arról bármikor meggyőződést szerezheszen.
Megjegyeztetik, hogy csak azon cikkek fog hazai származásúnak tekintetni, mely beajátrozottot hazai gyári védjeggyel van ellátva, mely védjegy az ajánlatban is kitűn tetendő.
Azon cikkek hazai származását pedig, melyek természetesen ily gyári védjeggyel el nem láthatók, ajánlattevő azon hazai kereskedelmi és iparkamara által kiállítandó bizonyítvánnyal tartozik igazolni, melynek kerületében a gyártási hely fekszik.
Használó módon a cikkek ellátásához szükséges nyers anyag származására nézve is beigazolandó, hogy az hazai vagy külföldi-e.
Az ajánlati minta és a szállítási feltételek az anyag és leltár beszerzési szakosztálynál a hivatalos órákban napoként megszereshetők, utóbbiak azonban és pedig az általános feltételek darabonként 25, a különleges feltételek pedig darabonként 15 kr-nyi ár befizetése mellett.
Mindegyik ajánlóról feltételeztetik, hogy a szállítási feltételeket ismeri és egész terjedelmükben elfogadja.
Mindegyik pályamintából az ajánlattevő két iv mintaképen csatolandó és minden ivra az ajánló özjegyzése és aláírása, azon felül a papir megnevezése és sulya, továbbá az illető lajstrom, osztály és tételszáma ráá jegyzendő.
A többi kiírt anyagokból szintén két-két darab ajánló aláírásával ellátott minta adandó.
Mindegyik ajánló tartozik ajánlatával az a fölött hozandó határozati kötelezettségben maradni és tartozik továbbá az ajánlatok eldöntéséig esetleg teendő megrendeléseket az ajánlott árak alapján teljesíteni, anélkül azonban, hogy ebből valamely szállításhoz átengedéért igényt szerezzen.
Az árak az ajánlati mintában és pedig az ott kitett egységek szerint bérmentve Budapestre a m. k. államvasutak igazgatóságának helyiségebe (nyomtatványtár) a hol egyszerűsített az átvétel is történik bejegyzendő és a kitöltött minta aláírás és keltezés után ajánlat gyanánt beküldendő.
Az ajánlat kiterjedhet egyes csoportokra vagy egyes cikkekre a végre három évi szükségletre is.
Mindegyik szállító köteles a munkaképtelenné vált, vagy elhalt és nyugdíjgyénre nem jogosított államvasut alkalmazottak, illetőleg azok családtagjai segélyezésére léteitől alaphoz a szállítási után érdembe hozandó összegek 1/2, (egy tízed) százalékával hozzájárulni, mely jutalek a számlák kifizetése alkalmával vonatik le.
Az 50 kros belyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve és ily küldimmel:
'Ajánlat 67526/87. számhoz f. évi december hó 7-nek déli 12 órájig anyag és leltár beszerzési szakosztálynál benyújtandó vagy posta útján beküldendő.
Mindazon cözgek, melyek mindaddig nem állottak szállítási viszonyban a m. k. államvasutakkal, tehát előtűnk ismeretlenek, tartoznak szállító képességüket és megbízhatóságukat igazoló kereskedelmi kamarai bizonyítványt az ajánlathoz csatolni.
Bánatpénz gyanánt az ajánlott anyagok értékének 5 r-ka készpénzben vagy állami letételek alkalmas értékpapírokban 1887. évi december 6-ának déli 11 órájig a m. kir. államvasutak főpénztáránál letendő. Az ajánlatban a megtörtént letétel megemlítésével, az arról nyert letéti elismervény azonban nem csatolandó.
Ezen feltételektől elterő ajánlatok, továbbá olyanok a melyek nem a kitűzött határidőig érkeznek, vagy táviratlag tétetnek, végre oly ajánlatok melyekre nézve az előírt bánatpénz le nem tétetett, figyelembe vételt egyáltalában nem igényelhetnek.
A m. kir. államvasutak igazgatósága fentartja továbbá magának a jogot hogy:
A) Az ajánlatok közt tekintet nélkül az árakra szabadon választasson.
B) A szállítást egy vagy három évre engedhesse át.
C) Az ajánlott mennyiségből tetszése szerinti részmennyiséget nevezetesen pedig külön a papir és külön a többi anyagokra vonatkozólag engedhesse át, mely esetben, ha csak az ajánlatban az ellenkező világosan ki nem kötetik, ajánlattevő köteles az átengedett részmennyiséget is szállítani.
D) hogy a ezél elérésére másféle intézkedéseket is tehessen.
Budapesten 1887. november hó 2-án
Az igazgatóság.

Alkalmi vásárlások! Őszi és téli időnyre!
Teljes tisztelettel értesitem nagyrabecsuult vevőimet és a t. közönséget, hogy a legújabb árucikkekkel dusan ellátam **kézmű-, rövid-, norinbergi-, fehérmű-áru** és **gyermekjáték-üzletemet.**
Leszállított árak, mesés olcsóság és a cikkek finomsága felülmulthatatlanok.

Egy vég vászon, 30 rőf, 4.50, 5.50, 3.—, 7.—, 8, 10, 15 forintig.
Chiffon 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12 frtig.
Különböző vásznak rőfe 12, 14, 16, 18, 20, 25, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66, 72, 78, 84, 90, 96, 102, 108, 114, 120, 126, 132, 138, 144, 150, 156, 162, 168, 174, 180, 186, 192, 198, 204, 210, 216, 222, 228, 234, 240, 246, 252, 258, 264, 270, 276, 282, 288, 294, 300, 306, 312, 318, 324, 330, 336, 342, 348, 354, 360, 366, 372, 378, 384, 390, 396, 402, 408, 414, 420, 426, 432, 438, 444, 450, 456, 462, 468, 474, 480, 486, 492, 498, 504, 510, 516, 522, 528, 534, 540, 546, 552, 558, 564, 570, 576, 582, 588, 594, 600, 606, 612, 618, 624, 630, 636, 642, 648, 654, 660, 666, 672, 678, 684, 690, 696, 702, 708, 714, 720, 726, 732, 738, 744, 750, 756, 762, 768, 774, 780, 786, 792, 798, 804, 810, 816, 822, 828, 834, 840, 846, 852, 858, 864, 870, 876, 882, 888, 894, 900, 906, 912, 918, 924, 930, 936, 942, 948, 954, 960, 966, 972, 978, 984, 990, 996, 1000, 1006, 1012, 1018, 1024, 1030, 1036, 1042, 1048, 1054, 1060, 1066, 1072, 1078, 1084, 1090, 1096, 1102, 1108, 1114, 1120, 1126, 1132, 1138, 1144, 1150, 1156, 1162, 1168, 1174, 1180, 1186, 1192, 1198, 1204, 1210, 1216, 1222, 1228, 1234, 1240, 1246, 1252, 1258, 1264, 1270, 1276, 1282, 1288, 1294, 1300, 1306, 1312, 1318, 1324, 1330, 1336, 1342, 1348, 1354, 1360, 1366, 1372, 1378, 1384, 1390, 1396, 1402, 1408, 1414, 1420, 1426, 1432, 1438, 1444, 1450, 1456, 1462, 1468, 1474, 1480, 1486, 1492, 1498, 1504, 1510, 1516, 1522, 1528, 1534, 1540, 1546, 1552, 1558, 1564, 1570, 1576, 1582, 1588, 1594, 1600, 1606, 1612, 1618